

Nooit te oud om gek te doen

Blijspel in drie bedrijven

door

Willy Gilis

1996

bewerkt in 2001

Personages

- Juul Vanduren : vrijgezel 70 jaar
- Fons Vanduren : broer van Juul, vrijgezel 66jaar
- Martha Vanduren : ongehuwde zuster van Juul en Fons, 60 jaar
- Frieda Vanduren : gehuwde zuster van de Vandurens, 50 jaar
- Wendy : dochter van Frieda, 23 jaar
- Gusta : buurvrouw en weduwe, 55 jaar
- Franske Aerts : veearts, weduwnaar 55jaar
- Leentje : kinesist, dochter van Franske. 25 jaar
- Maurice : de vergeten Romeo 55 –60 jaar

Decor

Woonkamer in de oude boerderij van de familie Vanduren, als het kan met wat antiek.
 Links , deur naar de slaapkamer
 Rechts , deur naar de stallen
 Achter , deur naar de keuken en deur naar de hal (buitendeur)

Taalgebruik.

Alhoewel het niet noodzakelijk is kan dit stuk in het plaatselijk dialect gespeeld worden. De leeftijd van acteur kan men aanpassen.

Tijd:

Vroeg in het voorjaar.

1ste bedrijf : maandag voormiddag

2de bedrijf : 1 dag later

3de bedrijf : vrijdag avond 10 dagen later

Eerste bedrijf

(Fons zit aan de tafel de krant te lezen. De bel gaat.)

Martha: (*Komt uit de keuken*) Zit gij daar nu nog altijd die gazet te lezen, ga de koeien eens voederen, die zien scheel van de honger.

Fons : De koeien moeten maar wachten, trouwens hoe meer die eten hoe meer mest die produceren.

Martha : Ja en dan.

Fons : En dan? Dat gaat ons binnenkort nog meer geld kosten. Ik ben hier aan het lezen over het mestactieplan(*Leest*) " De boer zal in de toekomst nog meer moeten betalen voor zijn mestoverschot". Als ze daar in Brussel niet oppassen zullen we binnenkort het parlement en de Wetstraat eens goed gaan bemesten. We zullen daar eens een tonnetje lossen. (*De bel gaat*) Martha doe die deur eens open.

Martha : Ja, ja. (*Martha af in de hal*)

Fons : Mestoverschot...En wat kan ne mens daar aan doen. Ik kan toch moeilijk tegen mijn koeien zeggen, meisjes vandaag proper zijn en uwe stal niet vuil maken.

Martha : (*Martha op samen met Leentje, ze komt Juul masseren*) Kom binnen Leentje, ik zal onze Juul eens roepen. (*Gaat naar de slaapkamerdeur en roept*) Juul opstaan, Juul!!

Fons : Dag Leentje.

Leentje : Dag Fons, de krant aan het lezen?

Fons : Ja kind en er staat nogal wat onzin in zulle.

Martha : Juul sta nu op.

Fons : Het is tien uur begot en die paljas ligt nog altijd in zijne nest.

Martha : Hij zal deze nacht weer pijn gehad hebben in zijne rug. En dan kan hij s' morgens niet uit zijn bed.

Fons : Pijn aan zijn goesting heeft hij ja. Als het werk in de stal gedaan is en het middageten klaar dan zal hij wel opstaan.

Martha : Die mens is bijna zeventig jaar Fons. (*Tegen Leentje*) Onze Juul begint te verslijten.

Fons : Als hij met de fanfare mee stapt en naar de jonge vrouwtjes kan kijken dan mankeert hij niets aan zijne rug, en zeker niet aan zijn ogen.

Leentje : Toch schoon als je dat nog allemaal kan op die ouderdom. En of hij echt iets in zijne rug heeft weet ik eigenlijk ook niet. Maar als het niet zo is dan speelt hij goed komedie.

Fons : Dat kan hij, zijt daar maar zeker van.

Martha : (*Roept nog eens naar boven*) Juul sta potverdorie op.

Juul : *(We horen Juul achter de scène)* Laat mij toch gerust oude zaag , ik zal seffens wel komen.

Martha : Hebt ge nu gehoord hoe die venten mij behandelen, oude zaag, om hunne was en strijk te doen en de boel op te ruimen daar ben ik goed genoeg voor. Maar eens een vriendelijk woord , daar moet ik niet op rekenen.

Fons : Ik ben toch heel anders, hè Martha.

Martha : Gij zijt juist dezelfde.

Fons : Maar ik help u toch altijd als onze Juul moeilijk doet... wacht.*(Staat recht en gaat naar de slaapkamerdeur en brult)* Juul, godver...miljarde nonde....kom uit uwe nest!!

Juul : *(Achter de scène)*Ge moet zo hard niet schreeuwen , ik ben niet doof zulle. Laat mij toch gerust.

Martha : We krijgen die vent niet uit zijn bed.

Leentje : Ik zal je eens helpen. *(Gaat naar de slaapkamerdeur en roept)* Juulleke, 't is Leentje, ik kom je rugje masseren. *(Men hoort Juul uit zijn bed springen,gestommel, een deur die dicht slaat en Juul die van de trap stormt)*

Martha : Ik denk dat hij op komst is.

Juul : *(Komt opgestormd, vergeet zijn rugpijn en loopt Martha bijna omver)*
*(De andere bekijken hem vol verbazing)*Zeg Martha waarom roept gij mij niet als dat meisje hier is. Dag Leentje, hier ben ik dan.

Leentje : Ik zie het.

Fons : Gij waart begot vlug onder ,uwe rug is precies beter.

Juul : *(Speelt opnieuw komedie en zakt helemaal scheef)* Helemaal niet Fons, helemaal niet. Wat ben ik blij dat gij hier zijt Leentje, ik heb deze nacht geen oog dicht gedaan en pijn, pijn , niet te geloven. En nu ben ik zo stijf als en plank. *(Leentje neemt ondertussen haar materiaal, zalf, body milk...)*

Fons : Als ik tot tien uur in mijne nest blijf liggen dan ben ik ook stijf.

Juul : Martha en Fons, stap het eens af. Het is hier nu privè. Ik wil niet dat gij op Leentje haar schoon handjes en op mijne blote rug staat te kijken.

Fons : Ge hebt gelijk Juul, ik ga de stal in , ik plaats van naar uwe rug ,kan juist zo goed naar een koeienkont kijken. *(Fons af in de stal)*

Martha : Wil ik u een handdoek geven Leentje?

Leentje : Graag Martha.

Martha : *(Juul doet zijn hemd uit, Martha neemt een handdoek uit de kast en geeft hem aan Leentje)* Alstublieft Leentje.

Leentje : Bedankt Martha. (*Martha gaat tot bij de kachel en kijkt er eens in*)

Juul : Martha, ophoepelen.

Martha : Ja ja ik ben al weg. (*Neemt de kolenbus en gaat naar de keuken*)

Leentje : Leg je maar eens op de tafel Juul dan zal ik er eens aan beginnen. (*Juul gaat met veel gekreun op de tafel liggen, Leentje helpt hem*) En waar zit het vandaag? (*Leentje weet dat Juul grotendeels komedie speelt*)

Juul : Overal kind, overal, heel mijne rug doet pijn en dat trekt zo mijn been in, het is verschrikkelijk.

Leentje : Welk been Juul, je linker of je rechter?

Juul : (*Denkt na*) Wel ..euh... mijn linker geloof ik. (*Hij heft zijn rechterbeen op*)

Leentje : Dat is je rechterbeen.

Juul : Ja zeg, als ik zo op mijne buik lig dan weet ik niet of mijn linkerbeen nu links of rechts staat. Maar ze doen eigenlijk alle twee pijn.

Leentje : Daar zullen we dan eens iets aan doen. (*Doet bodymilk op de rug van Juul*)

Juul : (*Vliegt recht*) Aaaaa..... dat is koud.

Leentje : Ik zal het eens vlug warm wrijven. (*Leentje begint te masseren*) Doet het goed Juulleke?

Juul : Ja zulle....

Leentje : Je goed ontspannen. (*Masseert verder*) Goed zo? (*Martha komt ondertussen uit de keuken met de kolenbus*)

Juul : Gij hebt zo van die zachte handjes. Gij moogt me de ganse dag masseren.

Martha : Zeg Juul , Leentje heeft ook nog andere patiënten zulle.

Juul : Zeg Martha hebt gij niets anders te doen?

Martha : Nee, en binnenkort heb ik nog minder werk, dan moet ik geen kolen meer binnenhalen. (*Martha gaat terug naar de keuken*)

Leentje : Ga je chauffage leggen Juul?

Juul : Maar nee, helemaal niet. Wat zou ons Martha daar nu willen mee zeggen. Die doet zo raar tegenwoordig.

Leentje : Dat zal wel overgaan.

Juul : Ja maar die heeft het daar nog al over gehad, en als ik dan zeg ,willen we die oude stoof weg doen en ook chauffage leggen dan zegt ze, dat hoeft voor mij niet meer.... Vrouwen ik snap er niets van.

(Leentje spuit nog wat bodymilk op de rug, Juul vliegt omhoog)

Ooooooo....*(Trommelt onzacht op de rug)*Aaaaaa.....

(Leentje heeft er plezier in)

Leentje: Zeg Juul, die bovenkant van je rug, tussen je schouderbladen, daar ben je toch gevoelig. Ik denk dat de pijn vanuit je hals komt, waarschijnlijk heb je Arthrosis Deformans tussen je 5de en 6de wervel.

Juul : Wat zegt gij allemaal. Is dat besmettelijk?

Leentje : Nee , nee Juul dat is alleen maar een geleerd woord voor verkalking tussen de wervels. Ik zal me eens wat meer bezig houden met je schouders en je hals.

Juul : Ja dat is goed, maar ge moet de onderkant toch ook maar niet verwaarlozen. Juist toen ik mij een beetje recht deed kreeg ik weer zo een pijnscheut aan mijne onderkant...allee daar waar mijne rug van naam veranderd.

Leentje : Daar *(Trommelt op de rug)*

Juul : Jaaaaa.....daar.*(Ligt te kreunen)* Zeg Leentje ik voel dat gij vroeger bij het trommelkorps zijt geweest, het is precies of gij de Radetzky mars op mijne rug aan het spelen zijt.

Leentje : *(Heeft er plezier in)*Ik weet dat gij die graag hoort. En wanneer is die pijn het ergste, s'morgens of s'avonds?

Juul : s'Morgens meisje, s'avonds dan zijt gij al twee keer hier geweest, en dan is het veel beter. Ge komt straks toch terug?

Leentje : Zeker Juul , tweemaal per dag heeft de dokter gezegd en dan doen we dat.

Juul : Goeie dokter heb ik , een heel goeie dokter.*(Fons komt binnen en gaat naar de stoof waar hij zich een tas koffie ingiet, Juul heeft hem niet gezien)*

Leentje : *(Masseert verder)* Dus s'avonds is het veel beter?

Juul : Veel, veel beter.

Leentje : Dan helpen die massages toch.

Juul : Zeker meisje. Ge moet s'nachts ook nog eens komen.

Leentje : Dat heeft de dokter niet voorgeschreven.*(Trommelt hard op de rug)*

Juul : Aaaaa.....

Fons : *(Is tot langs Juul gekomen en roept, Juul verschiet zich)* Gij ziet precies veel af kerel.

Juul : Fons jong dat is met geen pen te beschrijven. Aaaaa.....

Fons : (*Tegen Leentje*) Pak hem maar eens goed onder handen Leentje. (*Tegen Juul*) En gij luie koekoek ...gij mest de stal s'avonds maar uit,want dan is uwe rug toch veel , veel beter.(*Gaat terug de stal in*)

Juul : Gij weet niet wat dat ge zegt Fons, Aaaaaaa.....

Leentje : Nu zit de pijn weer daar.

Juul : Niet te geloven hé.

Leentje : En word je s'nachts soms wakker van de pijn?

Juul : Wakker worden. Ik slaap maar een paar uren en dan lig ik rond te woelen op die harde plank.

Leentje : Een harde plank?

Juul : Ja Mark Schellekens,die andere masseur met zijn grove handen heeft mij gezegd dat ik in de plaats van borrels ,brandnetelthee moet drinken en op een harde plank moet slapen.

Leentje : Dat helpt voor jou niet.

Juul : Maar goed dat ik die kerel heb doorgestuurd. Brandnetelthee, foei, foei, foei...borrels zijn slecht voor uw gewichten zei hij. En ik vind dat ne goei borrel mijn gewichten smeert. Dat was een echte beul, die had eeltknobbels op zijn handen, heel mijne rug schuurde hij kapot.

Leentje : Is 't waar.

Juul : Niet te geloven. Als ik dan uw zachte handjes voel, zalig.....(*Leentje trommelt weer hard op de rug van Juul*)Aaaaaaa.....aaaaaa

Leentje : Doet het goed?

Juul : (*Kreunt*) Jaaaaaa.....

Leentje : Eigenlijk zou jij een waterbed moeten kopen.

Juul : Een waterbed! Daar ga ik zeeziek op worden.

Leentje : Dat word je wel gewoon, zo een waterbed dat vangt heel je rug op, overal krijgt die dan steun. Dat zou pas echt helpen.

Juul : Maar nu klapt ge toch tegen uw eigen commerce Leentje.

Leentje : Dat weet ik maar ik wil dat jij beter wordt. Ik zal je eens wat documentatie van waterbedden meebrengen, dan kun je die eens bekijken.

Juul : Ja en dan legt ge mij dat maar eens uit en ge doet me eens voor hoe ik daar in moet gaan liggen.

Leentje : Komt in orde Juulleke. (*Pakt Juul weer hardhandig aan*)

Juul : Aaaaaaaa...(De bel gaat)

Martha : (*Op uit de keuken*) Zo ne pijn Juul?

Juul : Verschrikkelijk Martha.

Martha : Laat u maar goed verzorgen.

Leentje: We krijgen de pijn er wel uit Martha.(*Martha af in de hal en Leentje trommelt nog eens op Juul zijn rug, Juul brult van de pijn*) Zo, dat is genoeg voor deze keer. Heeft het deugd gedaan Juul?

Juul : (*Trekt een pijnlijk gezicht*)Formidabel , Leentje.

Leentje : Straks zal ik je eens wat straffer onderhanden nemen.(*Ruimt ondertussen haar materiaal op*) En denk er aan Juul, oppassen met je 5de en 6de wervel.

Juul : Mijne Arséne Mortelmans.

Leentje : Bijna juist. Kom ik zal je eens van de tafel helpen.

Juul : Dat is vriendelijk meisje.(*Leentje helpt Juul van de tafel*)

Leentje : Zo en ga nu maar wat rusten, je hebt het nodig denk ik.

Juul : Gij zijt een verstandig meisje Leentje. Rusten moet ik , veel rusten, maar onze Fons gelooft mij niet.

Leentje : Nu ben ik weg ,tot straks.(*Wendy en Martha komen uit de hal*) Dag Wendy , kom je nonkel Juul nog wat verwennen.

Wendy : Ja Leentje die sukkelaar met zijne zere rug verdient dat wel.

Juul : Ik heb wel ne slechte rug maar ik ben nog gene sukkelaar.

Leentje : Och ja Juul ik moest van onze pa vragen of alles nog gezond is in de stal. Of er geen zieke beesten waren.

Juul : Nee Leentje alles is in orde, volgende maand moet ons rosse kalven en dat zal heel waarschijnlijk een keizersnede worden, als het zo ver is zullen we uwe pa wel bellen.

Leentje : Oké...en Martha jou moest ik de groetjes doen van onze pa.

Martha : Bedankt Leentje doe hem de groetjes terug.

Leentje : Dat zal ik zeker doen, nu ben ik weg, tot straks.(*Af via de hal*)

Martha : Wendy klapt gij maar wat tegen nonkel Juul, ik zal weer maar gaan werken. (*Martha af in de keuken*)

Juul : Hebt ge dat gehoord wat Leentje zei, “Zijn er nog geen zieken beesten in de stal”. Dat veterinaire zit daar precies op te wachten.

Wendy : En tante krijgt er al de groetjes van.

Juul : Zeg Wendy, zijt gij bij Leentje thuis al binnen geweest?

Wendy : Ja nonkel dikwijls.

Juul : Hebben ze daar chauffage?

Wendy : Dat weet ik niet, maar ik denk het wel. Waarom?

Juul : Och zomaar. Dat die weduwnaar zich maar niets voorstelt , hij heeft wel een knappe en lieve dochter maar dat heeft ze van haar moeder zaliger.

Wendy : En hoe is het nu met uwe rug, nog altijd zoveel pijn?

Juul : Ja kind en zo stijf als een plank ben ik , versleten werk denk ik.

Wendy : Gij zijt nog lang niet versleten.

Juul : Misschien hebt ge gelijk, wat stijvigheid wil nog niet zeggen dat ne mens versleten is.

Wendy : Gij zijt bijna zeventig jaar en ge werkt nog in de hof als uwe rug goed is, en ge speelt nog bij de fanfare.

Juul : Als mijne adem goed is.

Wendy : Och kom, ik heb u op het kerstconcert nog zien blazen.

Juul : Zien blazen. Maar hebt ge me ook horen blazen?

Wendy : (*Plagend*) Natuurlijk heb ik u horen blazen, van wie zouden anders die valse noten geweest zijn.

Juul : Als ik één noot vals speel hang ik mijn instrument aan de haak.

Wendy : En hebt ge al een haak?

Juul : (*Heeft er plezier in , hij kan van Wendy alles verdragen*) Gij kunt een oude mens toch plagen.

Wendy : Ge weet dat ik dat graag doe en zijt maar gerust er zijn nog veel jonge kerel die voor u moeten onderdoen.

Juul : Denkt ge dat Wendy?

Wendy : Met blazen nonkel, met blazen.

Juul : Ja de fanfare dat is mijn lang leven. Weet ge dat ik volgend jaar gevierd word omdat ik 55 jaar spelend lid ben, en al 40 jaar bestuurslid.

Wendy : Wordt onze pa dan ook gevierd?

Juul : Uwe pa?

Wendy : *(Al lachend)* Die heeft toch ook 3 jaar de vlag gedragen.

Juul : Dat klopt ja, 3 jaar de vlag en nu is hij al 20 jaar zuipend lid.

Martha : *(Op uit de keuken)* Wendy weet uw ma dat gij hier zijt, anders gaat die ongerust worden.

Juul : Laat die maar wat ongerust zijn.

Wendy : Ze weet waar ik ben tante.

Martha : Dan is het goed. Waar is onze Fons?

Juul : Die is nog in de stal bezig.

Martha : En gij , weer de luie tyfus?

Juul : Mijne rug Martha, Leentje heeft juist nog gezegd dat ik veel ,heel veel moet rusten.

Martha : Ik heb ook pijn in mijne rug en toch moet ik het eten klaarmaken.

Juul : Als dat zou kunnen Martha want ik heb vandaag nog niets gehad. En maak eens iets lekkers want ik rammel van de honger.

Martha : Dat zal wel, ge hebt verdorie tot elf uur in uw bed gelegen. *(Martha wil naar de keuken gaan)*

Juul : Maak maar wat meer eten, want ons Wendy eet ook mee.

Wendy : Nee nonkel, ons ma verwacht mij tegen de middag.

Juul : Wendy doe me een plezier en blijf hier eten, ik wil dat, het gebeurd al niet te dikwijls dat ik met schoon volk aan de tafel zit.*(Bekijkt Martha)*

Martha : Ja blijf maar Wendy, want ik zit met hetzelfde probleem. *(Af in de keuken)*

Wendy : Plager... Maar wat gaat ons ma zeggen nonkel.

Juul : Die heeft niets te zeggen, vroeger in hare jonge tijd hebben wij dikwijls genoeg op haar moeten op wachten.

Wendy : Hare jonge tijd. Ons ma denkt dat ze nog altijd jong is.

Juul : Ik ken ze, eerst zei ze, het leven begint bij veertig, nu wordt ze er volgende maand vijftig....

Wendy : *(Onderbreekt Juul)* En nu zegt ze het leven begint bij vijftig.

Juul : Uw ma dat is altijd een speciaal geval geweest, maar ja wat wilt ge de jongste uit de nest. Ik ben bijna 70 onze Fons 66 en ons Martha 60. Uw ma is tien jaar achterna gekomen.

Wendy : Waarschijnlijk een accidentje.

Juul : Dat ziet ge toch aan uw ma kind, dat ziet ge toch. *(Tijdens deze tekst komt Frieda binnen via de staldeur)*

Frieda : Wat ziet ge Juul?

Juul : *(Verschiet)*Frieda,euh, ge zijt langs de stal gekomen. *(Weet niet goed wat zeggen)* Wel ik zie, ik zie ...wat zie ik eigenlijk Wendy?

Wendy : Euh...wel euh *(Kijkt door het raam naar buiten)* We zien dat de lente op komst is .

Juul : Ja dat is zo, de lente komt eraan.*(Frieda staat dicht bij Juul, Juul snuffelt)* Ik ruik hem al.

Frieda : Chanel nummer 5, dat ruikt gij .

Juul : Die ken ik niet, maar ik ruik hem.

Fons : *(Ondertussen komt Fons van uit de stal op zijn sokken binnen, hij denkt dat het over hem gaat)* Ja zeg er hangt wat stront aan mijn botten dat zult gij ruiken. Maar ik heb ze uitgedaan en in de gang laten staan.*(Ziet Wendy en negeert Frieda)* Dag Wendy, zijt ge onze Juul weer aan het verwennen, die zou beter wat komen helpen in de stal. De luierik.*(Neemt de krant en gaat aan de tafel zitten)*

Wendy : Nonkel heeft pijn in zijne rug.

Fons : Ik ook kind , ik ook , maar de koeien die weten dat niet, die moeten op tijd hun eten hebben of het is concert.

Frieda : Dag Fons.

Fons : Ochgod zijde gij ook hier zusje en zo proper aangekleed. *(Ruikt)* Toch spijtig dat ge zo ne vieze lijfgeur hebt.

Frieda : *(Kwaad)* Dat is Chanel nummer 5, en dat stinkt niet. Dat is parfum, dure parfum.

Fons : Karmel nummer 5, die ken ik niet, maar ik ga hem in het vervolg herkennen aan zijne geur.*(Juul en Wendy zitten te lachen)*

Frieda : *(Kwaad)*Wendy het is bijna half twaalf, om twee uur ga ik zwemmen ,daarna ga ik naar de sauna en vanavond om zeven uur yoga ,en daarna heb ik airobick ,dus ik wil op tijd eten, kom nu naar huis onze pa zal de middag wel klaar hebben.

Wendy : Ja ma.

Fons : Ons Wendy moet hier maar blijven eten.

Martha : *(Komt uit de keuken)* Dag Frieda. Zeg Wendy gij kunt hier blijven eten ik heb genoeg voor ons vieren.*(Wil terug naar de keuken gaan maar draait zich om...ze ruikt de parfum van Frieda)* Zeg Fons hebt ge uw botten nog aan? Het stinkt hier zo.

Fons en Juul : *(Wijzen naar Frieda)* Karmel nummer 5.

Martha : Nooit van gehoord. Is dat een nieuw product om porei te besproeien?

Frieda : *(Kwaad)* Dat is parfum. En dure parfum. Maar ja dat is zo als ge niets gewoon zijt en de hele dag niets anders ziet dan een paar oude venten en een koeienkont.

Martha : Ge hebt gelijk Frieda, die koeienkont dat gaat nog, maar die twee venten ben ik ook moe, die moeten maar bij u komen wonen. Het zijn ook uw broers.

Frieda : Ik denk er nog niet aan.

Fons en Juul : En wij ook niet.

Juul : Dan moeten wij misschien ook nog meegaan naar de zjoga en de eieronbik *(Bedoelt airobick en yoga)*

Martha : Zeg luister eens, wat het eten betreft, *(Wil Frieda overtroeven)* ik heb tomaten roomsoep met balletjes, vier grote biefstukken , champignons in roomsaus en Parijse aardappeltjes...*(Frieda bekijkt Martha)*...ja , ja Frieda wij eten hier alle dagen zo...

Juul : Ja , ja...en als 't kermis is nog beter.

Martha : En als nagerecht heb ik de keuze tussen...

Frieda : Ik ben hier weg. En zie dat ge op tijd thuis zijt Wendy, Philip komt nog dat weet ge.

Fons : Smakelijk eten Frieda.*(Frieda kwaad af via de hal)*
En wat is er als nagerecht Martha?

Martha : Een appel.

Juul : Is dat alles.

Martha : Of een peer. *(Martha af in de keuken)*

Juul : Zeg Wendy, wie is die Philip?

Wendy : *(Een beetje onbeholpen)*Wel euh..dat is een jongen van

Fons : Dat dacht ik al.

Wendy : Niet wat ge denkt, Philip is een jongen die samen met mij toneelspeelt. Ik vind het wel een toffe kerel maar ik ben daar niet verliefd op, maar ons ma die denkt van

wel, of beter gezegd die wil van wel. Philip is de zoon van een architect ,dus geld genoeg, allee dat zegt ons ma.

Martha : *(Is ondertussen opgekomen met borden en bestek en dekt de tafel)* Ja kind ge moet daar maar eens goed over nadenken. Ik ken die Philip,hij is enige zoon,zijne pa heeft vorig jaar nog 15 bouwplaatsen verkocht voor die nieuwe verkaveling aan de kerk. Hij heeft een kast van een huis , ne grote Mercedes en nog altijd een goeie zaak.

Fons : En wat doet die Philip?

Wendy : Die studeert voor architect.

Martha : Dat hij dan maar vlug zijn spaarboekje aan u laat zien, dan wordt ge vanzelf verliefd. En ge moogt gerust zijn , verliefd zijn is schoon, heel schoon.

Fons : Wat weet gij toch van de liefde, gij zijt nog altijd maagd.

Martha : Dat zult gij weten.

Juul : Ge verjaart toch in september, dus sterrenbeeld maagd.

Martha : Dat klopt en als ik verjaar dan geef ik een maagdenfuif , alleen voor maagden , rammen , stieren en steenbokken.

Fons : Ik ben ne steenbok Martha.

Martha : Gij...gij hebt meer weg van ne steenezel.*(Martha af in de keuken)*

Juul : *(Heeft er plezier in)*En Wendy, samen met Philipke in de toneelgroep, plezant zeker.

Wendy : Heel plezant, maar het is nogal een moeilijk stuk, en onze regisseur is gene gemakkelijke.

Fons : Die mens zal willen dat het goed wordt.

Juul : Onze dirigent van de fanfare moet ook altijd de puntjes op de i hebben.

Fons : Welke i ? In een notenbalk staat toch geen i.

Juul : Nee dat zal niet, op de mi en de si staat toch een i.

Fons : Plezante...En welk toneelstuk gaat ge spelen Wendy?

Wendy : Romeo en Julia.

Juul : Dat heb ik ooit gezien.Maar dat is lang geleden. Dat is toch dat stuk waar de jonge kerel, allee Romeo een serenade komt geven onder het balkon van zijn geliefde

Julia. (*Martha is ondertussen uit de keuken gekomen met een pan spek die ze op de stoof zet*)

Wendy : Dat is het nonkel, ge hebt dat goed onthouden.

Fons : Ja ik heb het ook gezien, mens, mens dat was nog eens ne goeie klucht.

Wendy : Maar dat is toch gene klucht nonkel.

Fons : Nee , ik heb me nochtans bijna dood gelachen, en ik niet alleen. Heel het dorp heeft daar jaren plezier aan beleeft.

Wendy : Dat versta ik niet.

Fons : We zullen daar eens een stukje uit spelen. Kom Juul gij kent dat ook nog.

Juul : Ja dat vergeet ik nooit meer. Ga zitten Wendy en kijk eens wat een komedie die er van gemaakt hadden.

Fons : Ik zal Julia spelen, en gij Juul speelt Romeo. (*Tijdens heel de scène van Romeo en Julia staat Martha aan de stoof, de andere zien haar niet*)

Juul : (*Fons gaat op een stoel staan en hangt het tafelkleed rond zich*) (*Wijst op Fons*) Dat is dus Julia die op haar balkon staat .En ik ben Romeo en wil bij mijn geliefde zijn. Luister zo begonnen die paljassen. “Romeo, Romeo, Ooooo mijn lieve kleine Romeo”

Fons : (*Met een hoge stem*)” Ik ben Romeo niet , gij zijt Romeo” . Leer uwe tekst idioot.

Juul : Ze waren nog maar juist begonnen en de zaal lag al plat van het lachen. Die paljas die Romeo speelde loopt vlug tot bij de souffleur, (*Loopt echt tot bij de souffleur*) laat iets in zijn oor fluister en komt dan terug. Hij heeft zo een klein gitaartje bij met nog twee snaren op. (*Voorwerp dat op de scène staat of hangt gebruiken als gitaar*) Hij slaat er één keer op en pats die snaren ook over. Daar staat die sukkelaar. Weer de souffleur geraadpleegd... en dan maar zonder muziek. Hij loopt heel plechtig tot onder het balkon en roept..”Julia...JuliaJulia mijn geliefde waar bent u” maar er gebeurt niets. (*Wendy zit te lachen en Martha kijkt ernstig*) Die jongen wordt nerveus en kijkt naar de regisseur. Die mens ligt plat op zijne buik achter het decor en is zijn kalmeerpillen aan het zoeken. Maar de Romeo blijft volhouden en roept nog eens”Julia hier ben ik, waar zijt gij” En dan horen we Julia. (*Tegen Fons*) Allee Fons het is uwen toer.

Fons : “Wacht even Romeo, ik kan de ritssluiting van mijn kleed niet dicht krijgen, ik kom seffens”.

Juul : “Mijn snaartjes zijn ook over. Vindt ge dat erg”?

Fons : “Nee want gij speelt toch vals”.

- Juul : “Ik vind het ook niet erg dat uw ritssluiting kapot is , dan moet ik ze seffens niet meer opendoen, lieve Julia”.
- Fons : “Gij viezerik, komt ge mij het hof maken”.
- Juul : “Nee ik kom uwe hof niet graven, ik kom u versieren”.....En zo is dat nog een tijdje verder gegaan.
- Fons : De zaal lag plat van het lachen.*(Fons komt van de stoel af)*
- Juul : De souffleur kwam na tien minuten uit zijn kot gekropen, slaat zijn boekje dicht en zegt ,”Ik ben hier weg”.
- Fons : En hij was weg.
- Wendy : En de regisseur, wat zei die?
- Fons : Die mens had gelukkig op tijd zijn kalmeerpillen gevonden,maar er wat teveel van ingenomen. Drie dagen en nachten heeft hij geslapen .
- Juul : Ja en de eerste woorden die hij zei toe hij wakker werd waren,”Romeo , Julia en Shakespeare ze kunnen de pot op”.
- Fons : Heette die souffleur Shakespeare ?
- Wendy : Shakespeare is de schrijver van dat stuk nonkel.
- Fons : Is die mens al dood?
- Wendy : Die heeft geleefd in de zestiende eeuw.
- Fons : Ja dan zal hij wel dood zijn. Gelukkig heeft die mens dat niet moeten meemaken.
- Wendy : Ik zal maar zorgen dat ik mijne tekst ken.
- Fons : En dat de ritssluiting van uw kleding in orde is.
- Juul : Zeg maar tegen de regisseur dat hij zijn kalmeerpilletjes niet vergeet en dat hij Romeo een tuba moet geven in plaats een gitaar. Met een tuba kunt ge ook een schoon serenade geven, en als ge wilt zal ik die Romeo wel wat lessen geven.
- Fons : Romeo en Julia... hoe lang zou dat geleden zijn?
- Martha : Veertig jaar. *(De andere verschieten)*
- Wendy : Zijt gij er ook tanteke.
- Martha : Ja al een tijdje.*(Zet de pan met spek op de tafel)*
- Fons : Veertig jaar al Martha, hoe weet gij dat nog zo precies?

Martha : Hoe is dat weet... Ik was Julia, idioten.

Fons en Juul : Ooooooooo....

Martha : Ja Ooooo..... maar gij overdrijft, zo slecht was het niet. (*Wil af gaan naar de keuken*)

Juul : Martha.

Martha : Ja wat is het.

Juul : (*Om Martha te plagen*) Uw ritssluiting is kapot.

Martha : En uw snaartje is al jaren versleten. (*Af in de keuken*)

Wendy : Gij zijt toch ook nogal paljassen, nu is tante kwaad denk ik.

Fons : Dat gaat wel over kind.

Juul : (*Gaat tot bij de tafel*) Biefstuk zei ons Martha, spek ja. (*Roept*) Martha , Martha!

Martha : (*Op uit de keuken*) Wat scheelt er?

Juul : Ik dacht dat gij biefstuk gebakken had.

Martha : Niets biefstuk, gij moogt blij zijn dat ge nog spek krijgt.

Wendy : Ik heb zeker zo graag spek, en dan uwe boterham in dat vet soppen, lekker. (*Wendy, Fons en Juul gaan aan de tafel zitten*)

Martha : Gij zijt een echte Vanduren Wendy, die twee paljassen daar die doen dat ook, die denken niet aan hunne cholesterol. (*Martha gaat in de zetel zitten en eet een potje yoghurt dat ze van uit de keuken heeft meegebracht*)

Fons : Cholesterol dat is een woord dat ze hebben uitgevonden om de mensen bang te maken, vroeger bestond dat niet en toe aten de mensen ook vet spek. (*Ze eten alle drie smakelijk aan het spek*)

Juul : Eet gij geen spek Martha?

Martha : Nee ik ben op dieet, ik wil een mooi figuurtje krijgen.

Juul : Waarom dat?

Martha : Daarom dat. Ik heb daar zo mijn reden voor.

Fons : Ge zijt toch niet ziek?

Martha : Niet dat ik weet.

Wendy : Ge zijt toch niet kwaad omdat de nonkels zo gelachen hebben met uw toneel?

Martha : Maar nee kind, ik moet er nu ook mee lachen. Toen op die bewuste avond was het iets anders, maar later hebben we dat stuk nog twaalf keer gespeeld voor ne bomvolle zaal.

Wendy : Is dat echt.

Martha : Ja maar we hebben wel moeten beloven dat we het zouden spelen zoals op de première. Onze regisseur heeft dat na veel vijven en zessen aanvaard en die mens heeft daar plezier aan beleefd, niet te geloven, hij had geen kalmeerpilletjes meer nodig. Het jaar daarna is hij dat stuk gaan regisseren in een ander dorp, in onze versie welteverstaan. Die mens is daar jaren mee bezig geweest.

Juul : Ge hebt begot lekker spek gebakken...Julia.

Martha : Lach me maar uit, toneelspelen is niet zo gemakkelijk.

Wendy : Daar moet ik tante gelijk in geven. En tante zijt gij nooit verliefd geweest op uwe Romeo?

Martha : Verliefd kind, ik weet het niet...misschien. Hij heeft het me nooit gevraagd.

Fons : Ja dat was zo vroeger, na zo een repetitie zat ons Martha dan naast hare Romeo, hij zei niets .

Juul : En zij zei niets.

Fons : En zo bracht het ene woord het andere mee.

Juul : En als ze dan zo een tijd klapte , hadden ze ruzie.

Martha : Niet zagen.

Wendy : Was het ne knappe tante?

Juul : Dat ging nogal, maar het was de oudste zoon van boerke Thijs. En bij Thijs hadden ze 11 kinderen ,drie varkens en één kreupel koe. Dus armoe troef.

Martha : Daar lag het niet aan.

Wendy : Wat was het dan tante?

Martha : (*Bedenkt zich even*) Dat zeg ik niet.

Fons : Hij was te braaf.

Martha : Gij zijt niet te braaf, gij zult er uw klak niet opgooien.

- Fons : Als ik op stap ga doe ik geen klak aan Martha.
- Juul : Met klak of zonder klak, ne mens moet profiteren in het leven, profiteren voor dat ge helemaal versleten zijt. Ik ben er bijna zeventig, maar het leven begint pas bij zeventig. *(De andere bekijken hem, Juul beseft dat hij nog pijn in zijne rug heeft)* Allee als mijne rug maar wat beter werd.
- Martha : Bedankt Juul, gij geeft mij goede moed, ik ben er nog maar zestig, dus nog lang niet versleten. Misschien kom ik nog wel ergens ne lieve, schone, rijke vent tegen.
- Fons : *(Korte stilte, Fons bekijkt Juul)* Zeg Martha ge gaat toch zeker op uwe leeftijd het zot niet meer krijgen.
- Martha : Wie weet, wie weet. **Men is nooit te oud om gek te doen.** Juul heeft gezegd dat het leven begint bij zeventig.
- Juul : Dan wacht ge maar tot ge er zeventig zijt, dan zijn wij misschien al dood.
- Martha : Wachten tot zeventig, ons Frieda zegt dat het leven begint op vijftig, dus is het hoogtijd dat ik er aan begin. Ik ben al te laat.
- Fons : Welke oude zot zou u nog moeten hebben.
- Wendy : Ge weet nooit hoe een koe een haas vangt . Hè tante?
- Martha : Ge moet me nu ook weer niet met een koe vergelijken, ge hebt mij vandaag al genoeg beledigd .*(Fons en Juul hebben er plezier in)*
- Wendy : Pardon tanteke , zo bedoelde ik dat niet. Niet kwaad zijn hé.
- Martha : Nee, nee kind het is al goed. *(Gaat tot aan de keukendeur)* Maar die twee zullen niet blijven lachen als die haas hier komt binnengehuppeld en ik met hem mee huppel. *(Af in de keuken)*
- Juul : Wat zegt die nu, die zal dat toch niet menen zeker.
- Fons : Och Juul die zegt dat om ons te plagen.
- Wendy : Maar als het nu wel waar is ,wie gaat hier dan het eten klaarmaken.
- Juul : *(Ongerust)* En onze was doen.
- Fons : En de strijk.
- Wendy : Kuisen dat wil ik wel doen, maar eten klaarmaken daar heb ik geen verstand van.
- Juul : Ons Martha ne vent, dat zou ik wel eens willen zien.
- Fons : Ik niet begot.

Wendy : Ik wil u niet bang maken maar als ik van u was zou ik maar stilaan achter een meid beginnen te zoeken.

Juul : Er bestaat geen meid die ons Martha kan vervangen. (*De bel gaat*) Dat zal toch zeker die haas al niet zijn.

Wendy : (*Roept aan de keukendeur op Martha*) Ik doe wel open tante. (*Wendy af in de hal*)

Fons : Ik ben er niet gerust ik Juul, ons Martha doet zo raar. En ze is op dieet om een mooi figuurtje te krijgen. Waarom doet ze dat?

Wendy : (*Op uit de hal*) Het is Franske Aerts de veearts. Hij gaat eerst eens in de stallen kijken zegt hij.

Juul : De veterinaire... wat komt die doen? We hebben toch geen zieke beesten in de stal.

Martha : (*Op uit de keuken*) Wie was dat Wendy?

Fons en Juul : De veterinaire.

Martha : Franske...is hij in de stal?

Wendy : Ja tante.

Martha : Dan ga ik eens vlug kijken, en mannen doet gij ondertussen de afwas. En Wendy ruimt gij hier wat op.

Wendy : Komt in orde tante.

Martha : En de vuilbak moet ook nog leeggemaakt worden. (*Martha af langs de staldeur, Juul gaat tot aan de staldeur en kijkt Martha na*)

Fons : Kus nu mijn botten.

Juul : Dat niet Fons want die staan hier nog in de gang en er hangt nog stront aan.

Fons : Het zal toch zeker niet waar zijn, ons Martha en Franske.

Wendy : Ja waarom niet, Franske is al jaren weduwnaar en Leentje , zijn dochter....

Juul : Mijn masseuske.

Wendy : Die gaat deze zomer trouwen.

Juul : Trouwen? Daar heeft ze niets over gezegd.

Wendy : Toch is het zo, en Franske zal denken, als mijn dochter getrouwd is zit ik hier helemaal alleen en daarom laat hij misschien een oogje vallen op tante.

- Fons : Maar toch niet op ons Martha zeker.
- Wendy : Waarom niet, tante is nog een ferm vrouw en als ze Franske hier in huis kan krijgen zou het u ieder jaar een flinke veeartsrekening besparen.
- Juul : Niks van, geen vreemde venten hier in huis, en trouwens Franske die doet dat niet, die heeft een groot en prachtig huis, ik denk zelfs met chauffage. Die komt niet op een oude boerderij wonen.
- Fons : Met chauffage?
- Juul : Ja ons Martha heeft er al genoeg op gezinspeeld dat ze binnenkort geen kolen meer moet binnenhalen, dus die heeft chauffage.
- Fons : *(Paniekerig)*Die gaat ons Martha meenemen en wij zitten hier alleen.*(Juul en Fons zetten zich triestig neer)*
- Wendy : Probeer maar heel lief en vriendelijk te zijn tegen tante, misschien blijft ze dan toch. En ga nu maar vlug afwassen, ik zal u wel helpen.
- Juul : Maar ge weet toch dan ik voorzichtig moet zijn met mijne rug.
- Wendy : Nu niet aan denken nonkel, uw toekomst staat op het spel. Stel u eens voor dat tante het echt afbolt, wie gaat er dan voor u zorgen. En als ge nog wat ouder zijt, of als ge eens ziek wordt, wat dan. Dan sturen ze u naar het oudmannekeshuis.*(Juul en Fons staan vlug recht)*
- Juul : Wablieft, ik tussen al die oude mensen gaan zitten, ik denk er niet aan. Waar staat die afwas?
- Fons : En ik droog af.
- Wendy : Kom we brengen alles naar de keuken.*(Wendy en Fons ruimen de tafel op)*
- Juul : *(Juul neemt één tas)* Wacht ik zal ook wat dragen.*(Ze brengen alles naar de keuken, we horen achter het decor een paar borden kapot vallen)* Miljaar Fons dat begint al goed.
- Wendy : *(Achter decor)* Ik zal wel opruimen.
- Juul : *(Achter decor)* Zorg maar dat ons Martha dat niet ziet.
(Martha en Franske komen uit de stallen)
- Franske : Ik zal mijn botten eens vlug uitdoen.
- Martha : Maar nee dat is niet nodig er moet hier toch nog gekuist worden. Zet u. *(Franske gaat zitten in de canapé)* Een borrel Franske?
- Franske : Wel ja Martha, een witteke als het kan.

- Martha : Zeker kan dat. Het is vandaag toch mooi weer geweest, nog een beetje fris, maar de lente begint toch al te kriebelen.
(*Juul –Fons en Wendy komen aan de keukendeur kijken, Martha schenkt twee borrels in en gaat langs Franske zitten*)
- Franske : Zeg dat wel Martha, bij mij begint het ook te kriebelen. Als ge begrijpt wat ik bedoel.(*Lacht ondeugend,Martha heeft er ook plezier in, Fons en Juul weten niet wat ze horen*)
- Martha : Ja ,ja dat zal wel... op uw gezondheid.
- Franske : Santé Martje.
- Martha : En hoe is het gesteld in de stal, zijn de koeien nog gezond ?
- Franske : Ik denk het wel, alleen die gevlekte die helemaal vanachter in de hoek staat is met hare uier in de prikkeldraad blijven hangen en heeft verzorging nodig. Ik kom daar morgen nog eens voor terug. Ja dat geneest niet zo gemakkelijk, ik denk dat ze nog een hele tijd moet verzorgd worden.(*Stille reactie en Fons en Juul*)
- Martha : Wel ja ge komt maar tot ze helemaal genezen is.
- Franske : Dat is goed. Zeg hoe is het met Juul zijne rug? Ons Leentje vertelde me dat die het lelijk zitten heeft.
- Martha : Och ik weet het niet, als hij met de fanfare kan meestappen loopt hij zo recht als een kaars, en hier loopt hij zo krom als een sikkkel.
- Franske : Allee gij, maar ja de fanfare dat is Juul zijn lang leven.
- Martha : Dat is zo,dat doet hij tegenwoordig liever dan werken.
- Franske : Bedankt voor de borrel Martje, maar nu ben ik weg, ik heb nog werk. Doe de groeten aan uw broers. (*Franske en Martha staan recht*) Waar zitten die trouwens?(*Wendy , Fons en Juul zorgen dat ze in de keuken zijn*)
- Martha : Ik zou het niet weten, juist waren die nog hier.
- Franske : Tot morgen dan, en als er iets is bel me dan, ook al is het midden in de nacht.
- Martha : Ik loop even mee Franske.(*Martha en Franske af naar de stallen...Juul, Fons en Wendy komen uit de keuken*)
- Juul : Wel miljarde miljard, hebt ge dat gezien, die veterinaire trekt niet op een haas, die heeft meer weg van een wildkonijn ." Het begint al te kriebelen". Martje.
- Fons : "En ge moogt me altijd bellen, ook al is het midden in de nacht".Martje.

- Juul : “Die gevlekte achter in de hoek die heeft verzorging nodig”.Die heeft begot zo een heel klein kretsje op hare uier. Ons Martje ja, die zal wel verzorging nodig hebben.
- Fons : En dat allemaal op die ouderdom, hoe is het toch mogelijk.
- Wendy : Hoe zeggen ze dat ook weer. “Als een oude schuur in brand staat, is ze moeilijk te blussen”
- Fons : Ik zal dat veterinaire wel blussen.
- Wendy : Zijt gij maar kalm en poeslief tegen tante of ze trapt het zeker af.
- Fons : En mijne jenever ook nog leeg drinken.
- Juul : Onze jenever Fons. Wendy neem eens een paar borrels en schenk ons eens wat in.*(Wendy gaat de borrels halen in de kast)*
- Fons : Ja , dat heb ik nu nodig. *(Gaat zitten)* Martha , Martha toch, hoe is het toch mogelijk.*(Wendy schenkt de borrels vol)*
- Martha : *(Vrolijk op uit de stal)* Zo mannen een borrel aan het drinken?
- Fons : *(Staat terug recht)* Ne mens zou voor minder aan de drank geraken. Als ge toch zoiets meemaakt.
- Martha : Wat hebt ge dan meegemaakt Fons?
- Fons : *(Is opgewonden)* Ik weet potverdorie niet waar ge
- Wendy : *(Onderbreekt hem en doet teken dat hij vriendelijk moet zijn)* Kalm blijven nonkeltje.
- Martha : Wat weet ge niet Fons?
- Fons : *(Heel vriendelijk)* Wel ik weet niet...*(Juul begint te kreunen)* Wel onze Juul hè. Ik weet niet hoe die mens dat kan volhouden, zo ne pijn in zijne rug dat die toch heeft. We waren juist aan het afwassen, ja gij hebt dat aan ons gevraagd en al wat gij vraagt dat doen wij, hè Martha.
- Martha : Ja , ja.
- Fons : Opeens liet ik een bord...*(Wendy kucht)* Opeens liet ik bijna een bord vallen, bijna. Onze Juul die denkt dat het gaat vallen en pakt er naar.En lap hij had het zitten.
- Wendy : Ja lap hij had het zitten.
- Juul : *(Speelt nog harder komedie)* Mijne rug Martje ,euh Martha, mijne rug.

- Fons : Het is toch ne sukkelaar hè. *(Met nadruk)* Die mens is niet meer bekwaam om alleen te blijven.
- Wendy : *(Speelt de komedie mee)* Gaat het nog niet beter nonkel?
- Juul : Nee kind het is nog altijd even erg, bel Leentje mijn masseuse maar en zeg haar dat ik sterf van de pijn.
- Martha : Leentje is niet thuis. Franske zei juist dat ze op klantenbezoek is. Ik denk dat we beter de 100 bellen dan kunnen ze u naar het hospitaal brengen. Misschien hebt ge wel een hernia en moeten ze u opereren om van de pijn af te geraken.
- Juul : Niks hernia, ik heb verkalking tussen mijn wervels, *(Komt terug recht staan)*en de ergste pijn is precies weeral over.
- Martha : Dat gaat snel.
- Wendy : Nog een borreltje nonkel?
- Juul : Graag kind.
- Fons : Wendy geef tante Martha ook een borrel.
- Martha : Ik? Nee, nee ik drink niet van dat sterk spul.
- Fons : Nee ? Dat heb ik gezien. *(Wendy schenkt borrels in)*
- Martha : Wat hebt gij gezien Fons?
- Fons : Niets, niets Martha. Wil ik u dan een tasje koffie zetten?
- Martha : Gij koffie zetten, dat hebt gij nog nooit gedaan.
- Fons : Men is nooit te oud om te leren, ik wil het wel eens proberen.
- Martha : Nee bedankt, als ik graag koffie drink zet ik hem zelf... sterk en heet. *(Af keuken)*
- Juul : Kus nu mijn oor, sterk en heet ! Dat zal toch zeker niet van toepassing zijn op dat veterinaire. *(De bel gaat)*
- Wendy : Ik doe wel open. *(Wendy af in hal)*
- Juul : Sterk en heet... ja sterk is die veterinaire niet en de rest dat weten we niet hè Fons.
- Frieda : *(Frieda en Wendy op langs hal)* Zeg Wendy zijt gij nu nog altijd naar die zever van uw nonkels te luisteren.
- Wendy : Ik wou juist naar huis komen ma.

- Frieda : En was het lekkere biefstuk... Taai zeker?
- Fons : Taai, maar Frieda , ik heb nog nooit zo ne malse biefstuk gegeten.Juul vertelt gij eens hoe mals die was.
- Juul : Ja die was zo mals dat ik mijn gebit heb uitgedaan en hem zonder tanden heb opgegeten. Om er wat langer plezier van te hebben. Met mijn tanden aan zou hij te vlug op geweest zijn. Ja, ja ons Martha kan een stukje koken,we zullen haar missen.
- Frieda : (*Snapt het niet*) Wie gaat gij missen?
- Juul : Weet gij dat nog niet Frieda. Ons Martha die vrijt.
- Frieda : Hoe ons Martha die vrijt... En met wie?
- Fons : Met een dokter.
- Frieda : Amai zeg, een dokter nog wel.
- Juul : Ja zeker Frieda, daar staat gij nu met uwe metser hèn.
- Frieda : Maar ons Martha is al zestig jaar.
- Juul : Dat wil niets zeggen.
- Frieda : (*Nieuwsgierig*) Een dokter...toch gene specialist zeker?
- Fons : Toch wel , een echte specialist.
- Frieda : En waar woont die specialist?
- Juul : Hier in het dorp, tegenover de kerk.
- Frieda : Gij zijt mij iets aan het wijsmaken, hier in het dorp woont geen dokter, en zeker geen specialist.
- Fons : Nee dat zal nogal niet.
- Frieda : Zeg wacht eens even, tegenover de kerk woont Franske Aerts de veearts.
- Juul : Wel ja, dat is toch een dokter die gespecialiseerd is in koebeesten. Eén klein schrammetje op ons rosse hare uier, niemand had het gezien, maar Franske wel zulle.
- Fons : Ja en ze heeft verzorging nodig.
- Frieda : Wie, ons Martha?
- Fons : Nee ons rosse.

- Frieda : Franske Aerts... ja ons Martha zal die wel nemen voor zijn geld zeker, want dat veterinaire zit er warmpjes in.
- Juul : Dat is goed mogelijk, maar probeer die zottigheid toch maar uit hare kop te klappen.
- Wendy : Och nonkel, tante is misschien alleen maar opzoek naar een beetje vriendschap, meer niet.
- Martha : *(Op uit de keuken met koffiepote en fles melk)* Wie is er opzoek naar vriendschap?
- Fons : Euh...ons Wendy Martha, ons Wendy.
- Martha : Die zal wel vriendjes genoeg hebben , als men jong is, is dat geen probleem.
- Juul : Als ge ouder zijt is dat moeilijker. Hè Martha?
- Martha : Als man misschien wel, maar als vrouw is dat geen enkel probleem. Ik heb verse koffie gezet.Ook een tasje Frieda?
- Frieda : Graag Martha, met een wolkje room en één suikertje.
- Martha : Komt in orde, *(Zet koffiepote en fles melk op de tafel)* Hier, dan kunt ge uw wolk zo groot maken als ge wilt. Nog iemand koffie?
- Fons- Juul : Nee bedankt.
- Juul : Doe geen moeite wicht.
- Wendy : Ik ben weg tante, nonkeltjes tot straks, ma tot seffens.
- Frieda : Philip zal seffens wel thuis zijn. Goed repeteren hè.
- Wendy : Ja ma. *(Wendy af hal.. Martha af keuken)*
- Juul : Frieda probeer maar eens tegen ons Martha te klappen.
- Frieda : Ik zal mijn best doen.
- Fons : Dan laten wij u nu alleen...ik ga de stal in.
- Juul : En ik ga proberen om de konijnen te voeren.
- Martha : *(Op uit de keuken met tassen en suikerpot)* Is het nu beter met uwe rug Juul?
- Juul : Ja toch een beetje.

Martha : Ge moet toch maar voorzichtig zijn, niet bukken en zeker niets zwaar heffen.
Want stel dat ge eens alleen komt te staan, dan moet ge toch uwe plan nog kunnen trekken.

Juul : Alleen?

Martha : Ne mens weet nooit wat er kan gebeuren. (*Fons en Juul af staldeur*)

Frieda : (*Martha schenkt koffie in*) Nu moet ik u toch eens iets vertellen Martha.

Martha : Zeg het eens Frieda. (*Gaat aan de tafel zitten*)

Frieda : Wel ik had het zojuist tegen ons Wendy over dat toneel repeteren.

Martha : Ja ik heb het gehoord ,samen met Philipke zeker?

Frieda : Wel ja en die Philip hè Martha, dat is de zoon van een architect uit de Brugstraat, en dat is ne sympathieke jongen, niet te geloven. Ons Wendy is dan ook tot over haar oren verliefd op hem. En nu wil het toeval dat die twee op het toneel "Romeo en Julio" gaan spelen.

Martha : Romeo en Julia.

Frieda : Wel ja dat zei ik toch. Kent ge dat stuk?

Martha : Ik heb er ooit al van gehoord ja.

Frieda : Prachtig....Julia staat boven op het balkon en Romeo staat onder het balkon en hij wil met zijn geliefde zijn. Maar dat was niet gemakkelijk....

Martha : Was daar gene trap in dat huis?

Frieda : Ge verstaat het niet Martha, het is echt een schoon stuk, tenminste als ze hunne tekst kennen.

Martha : Maar dat is nu juist zo moeilijk aan toneelspelen, uwen tekst kennen.

Frieda : Maar ons Wendy en Philip gaan dat goed doen, zijt daar maar zeker van.

Martha : Het is te hopen.

Frieda : Die twee leven daar echt naar toe,die zijn daar geknipt voor. En verliefd , niet te geloven. Maar ik heb tegen ons Wendy gezegd, Wendy zei ik, ik weet dat de Philip zijne pa veel geld heeft maar daarom moet ge hem nog niet nemen, de liefde dat is het belangrijkste, elkaar graag zien. En dat doen die twee, de liefde is toch schoon....allee als ge jong zijt. Hè Martha?

Martha : De liefde is altijd schoon.

- Frieda : Ja maar , ik weet het niet, als ge eens de vijftig gepasseerd zijt moet ge daar toch niet meer aan beginnen. Daar komen dan alleen maar bullen van.
- Martha : Denkt gij dat.
- Frieda : Dat is zeker, niet meer aan beginnen Martha.Ge verstaat me wel hè?
- Martha : Nee ik versta u niet.
- Frieda : Wel dan zal ik het maar vlakaf zeggen.Ik vind het helemaal niet verstandig dat gij, op uwe leeftijd nog met Franske de veearts begint te vrijen.
- Martha : *(Martha begint te lachen)*Ik met Franske vrijen. Wie zegt dat?
- Frieda : Onze Juul en onze Fons.
- Martha : Ik met Franske, ha ha...Dat die twee wachten.
- Frieda : Ja maar is het nu waar of niet?
- Martha : Wie weet Frieda, wie weet.

Doek

Tweede bedrijf

(Vooraleer het doek opengaat horen we Juul op zijn tuba spelen, kan op band worden opgenomen.)

- Juul : *(Zit in de zetel en speelt op zijn tuba, hij heeft klak van de fanfare op)*
- Martha : *(Komt uit de keuken)* Zeg Juul is het nu bijna gedaan met dat getoeter, ne mens zou er nog zot van worden.
- Juul : Ja maar Martha ik moet repeteren, volgende maand is het lenteconcert.
- Martha : Dan repeteert ge maar als ik niet thuis ben.
- Juul : Maar gij zijt altijd thuis.
- Martha : Daar zou wel eens heel vlug verandering in kunnen komen.
- Juul : *(Beseft dat hij te veel heeft gezegd)* Ja maar... ik heb graag dat ge thuis zijt, heel graag.
- Martha : En waarom zit ge hier te toeteren met uw klak op?
- Juul : Martha, die klak dat is een onderdeel van de muzikant , als ik die niet op heb krijg ik er geen noot uit.

Martha : Zet uw werkkak dan maar op en ga onze Fons helpen. Profiteur. Ik moet ook werken, kolen binnenhalen doe ik ook niet graag maar als ik het niet doe gaat de stoof uit.*(Vanaf nu begint Martha komedie te spelen, ze neemt de kolenbus op en blijft krom staan.Het publiek moet duidelijk zien dat Martha komedie speelt)*Aaaaa....mijne rug...mijne rug.

Juul : Wat is er met uwe rug?

Martha : Ik kan niet meer recht.

Juul : *(Komt bij haar)* Kom nu , is het zo erg.

Martha : Jaaaa....Help me dan toch Juul.

Juul : Ik zal onze Fons eens vlug gaan roepen.*(Juul paniekerig af naar de stallen)* Fons , Fons kom eens ...

Martha : *(Martha komt weer kaarsrecht staan)* Die heb ik goed liggen, nu is het mijn beurt om komedie te spelen.*(Juul en Fons op uit de stallen, Martha gaat vlug terug gebukt staan)*

Fons : Wat scheelt hier allemaal?

Juul : Ons Martha heeft iets in hare rug, we moeten ze helpen.

Martha : Ik kan niet meer recht Fons.*(De twee broers zijn vanaf nu heel bezorgt voor Martha)*

Fons : Kom we zetten ze voorzichtig in de zetel.

Juul : *(Ze helpen Martha met veel gesukkel in de zetel)* Pas op hè Fons dat ge ze gene pijn doet. Zit ge zo goed?

Martha : Ja dat is al beter. En ga me nu eens een tas koffie halen , die zal me deugd doen.

Fons : Dat komt in orde.*(Fons af in de keuken)*

Martha : En Juul belt gij eens vlug naar ons Wendy en vraag of ze hier wat komt helpen, want ik voel dat ik een tijd buiten strijd ben.

Juul : Denkt ge dat Martha.

Martha : Ik ben er zeker van, bel maar vlug.

Fons : *(Op uit de keuken met een tas koffie)* Hier Martha ik heb er ook maar een koekje bij gedaan. Zit ge zo gemakkelijk wicht?

Martha : Dat gaat , maar ga me nog een paar kussentjes halen om achter mijne rug te steken.

- Juul : Boven op mijn slaapkamer liggen er Fons.*(Fons af in de slaapkamers)**(Juul is ondertussen aan het telefoneren)* Hallo Frieda, zeg 't is hier met Juul. Is ons Wendy thuis? Is die aan het repeteren met Philpke... wat... gij zijt ze aan het regisseren, ja dan gaat het zeker schoon worden. Stop maar met die komedie en zeg dat ons Wendy onmiddellijk naar hier komt. Waarom? Dat zal ik haar zelf wel zeggen.*(Telefoon neer en komt tot bij Martha)* Zo ne rug dat kan pijn doen hè Martha.
- Martha : Niet te geloven Juul.
- Fons : *(Op met twee kussentjes)* Juul help eens om die kussens achter ons Martha hare rug steken....*(Doen dit)* Zit ge zo gemakkelijk?
- Martha : Ja dat is beter, maar het doet nog altijd pijn.*(De bel gaat)*
- Juul : Dat zal ons Wendy zijn.*(Juul gaat opendoen)*
- Martha : Fons roer eens in mijne koffie, want dat gaat echt niet.
- Juul : *(Op samen met Gusta de buurvrouw)* Het is Gusta van hiernaast.
- Fons : Gusta ,ons Martha is in panne gevallen.
- Juul : *(Wil het plezant houden)* Ja er is iets in hare rug geschoten, en ze had niets om terug te schieten.
- Martha : Ge moet daar niet mee lachen Juul.
- Gusta : *(Gusta is op de hoogte van Martha haar komedie)* Wat scheelt er Martha, toch niets ergs zeker?
- Martha : Mijne rug Gusta, mijne rug.
- Gusta : Uwe rug, oei, oei , dat is erg. Ik heb dat ook eens gehad .Veel rusten ,heel veel rusten,niets ,niets doen, plat liggen en u laten opdienen dat is het enigste dat helpt.
- Martha : Ja , dat was ik eigenlijk ook van plan.
- Gusta : Volgende week is het nochtans feest van de vrouwengilden, ik hoop dat ge kunt meedoen met die pijnlijke rug. Want het gaat goed worden, voorgerecht, soep, hoofdschotel en nagerecht voor 250 fr. Dat is niet teveel hè Martha.
- Juul : Dat is spotgoedkoop.
- Martha : Fons haal eens 500 fr uit mijne portemonnee.*(Fons af in de keuken)* En gij Juul haal Gusta ook eens een tasje koffie.*(Juul af in de keuken)*
- Gusta : *(Komt langs Martha zitten)*En zijn ze erin getrapt?

Martha : En of... die twee gaan vannacht goed slapen.*(Ze hebben er plezier in en lachen, maar als Juul en Fons binnenkomen kijken ze weer heel serieus)(Fons op met de portemonnee, Juul met de koffie)*

Fons : Hier Gusta 500 fr.

Juul : En hier is uwe koffie. *(Zet de koffie op de salontafel)*

Gusta : *(Neemt het geld)* 500 frank... dat is dan juist hè Martha.

Fons : *(Fons en Juul snappen het niet)* Ik dacht dat dat feest maar 250 fr koste.

Gusta : Wel ja , 2 maal 250 fr is toch nog altijd 500 fr. Of niet Fons.

Fons : Tweemaal...Gaaf gij dan niet alleen naar dat feest?

Martha : Wie gaat er nu alleen naar een feest.Met wie moet ik dan dansen?

Juul : Gij kunt niet dansen...Ik bedoel gij moogt niet dansen met zo ne slechte rug.

Martha : Zo ne hele trage, op ene plavei , dat zal wel gaan. *(Gusta en Martha kunnen met moeite hun lach inhouden)* Zeg Juul hebt ge voor Gusta geen koekje meegebracht?

Juul : Vergeten, maar ik zal vlug één halen.*(Juul af in de keuken)*

Fons : Ge moet toch maar voorzichtig zijn Martha. Als ge niet helemaal genezen zijt kunt ge beter thuis blijven van dat feest.

Gusta : We zullen daar een goede relaxzetel zetten voor u en als ge dan wilt dansen moeten de mannen u er maar uit helpen.

Martha : Wel ja dat is een goed gedacht.

Juul : *(Op uit de keuken met koekje en de koffiepote)* Hier is uw koekje Gusta. Gij nog wat koffie Martha?

Martha : Ja schenk me nog maar een tasje in Juul. *(Juul schenkt in en morst op het kled van Martha...Martha vergeet even haar komedie en vliegt recht)* Maar hoe is het toch mogelijk, zie nu eens wat dat ge doet.

Fons : Ja Juul zie nu eens wat dat ge doet.

Gusta : *(Probeert Martha duidelijk te maken dat ze pijn in hare rug heeft, en trekt haar terug de zetel in)* Pas toch op met uwe rug Martha.

Martha : Och ja , mijne rug.*(Gaaf weer kreunend zitten)* Haal me eens een washandje Fons, dat ik het wat proper kan maken.*(Fons af in de keuken)*

- Gusta : *(Drinkt aan hare koffie)* Hebt ge daar maar één klontje suiker in gedaan Juul?
- Juul : Ja, is't niet genoeg?
- Gusta : Ik heb liever twee klontjes in mijne koffie.
- Martha : Ja dat is toch zeker. Juul.. klontjes.
- Juul : Gij hebt hem zorgezegd graag sterk, heet en zoet. *(Juul af in de keuken)*
- Gusta : *(Gusta en Martha hebben er plezier in)* Ze beginnen stilaan op tempo te komen.
- Martha : Het zal nog beteren, seffens komt ons Wendy en die is ook op de hoogte van mijn komedie. Ik heb haar verteld wat mijn broertjes denken over mij en Franske, en Wendy gaat het verder vertellen aan Leentje, de dochter van Franske, die komt seffens onze Juul masseren.
- Gusta : En Frieda, weet die ergens van?
- Martha : Van mij niet, en ons Wendy gaat het haar ook niet vertellen, die kan zwijgen.
- Juul : *(Op met de suikerpot...Martha begint terug te jammeren)* Hier, ik heb de ganse pot maar meegebracht dan kunt ge hem zo zoet maken als dat ge wilt.
- Gusta : Merci Juul.
- Fons : *(Op met washandje)* Zou het zo nat genoeg zijn Martha?
- Martha : Geef eens hier. *(Neemt het washandje)* Eigelijk een beetje te nat, maar ja het is goed.
- Gusta : Wacht Martha, ik zal u wel helpen, gij moet voorzichtig zijn. *(Gusta kuist het kleed van Martha) (De bel gaat)*
- Martha : Doe eens open Fons. *(Fons gaat de deur opendoen)*
- Juul : Dat zal ons Wendy wel zijn. *(Wendy, Leentje en Fons op vanuit de hal)(Wendy en Leentje zijn op de hoogte van de komedie),*
- Wendy : Wat scheelt hier allemaal nonkel Fons? *(Juul begint ook stilaan pijn in zijne rug te krijgen als hij Leentje ziet)*
- Fons : Ons Martha is in panne gevallen, die kan niet meer recht zo ne pijn in hare rug heeft ze.
- Juul : Een goeie massage dat is het enigste wat helpt, *(Begint zijn hemd al los te knopen)*
Kunt ge er aan beginnen Leentje?
- Leentje : Eerst ga ik eens naar Martha kijken.

- Gusta : Doe dat meisje want dat mens sterft van de pijn.
- Leentje : (*Begint Martha te masseren, Martha kermt en kreunt*) Waar zit het ergens Martha, in het onderste gedeelte van uwe rug?
- Martha : Nee , meer tussen mijn schouderbladen.
- Leentje : En hoe hebt ge dat gekregen?
- Juul : Ze wilde de kolenbus opnemen en lap ze had het zitten.
- Leentje : Maar dat moet gij toch niet doen, er zijn hier twee sterke mannen in huis.
- Fons : Dat is zeker, ik heb dat al honderd keer gezegd. Martha zei ik, laat die kolenbus staan ik of Juul zullen dat wel doen. Maar nee, ge kent ze hè.
- Martha : Hebt gij dat al honderd keer gezegd ?
- Fons : Ja Martha.
- Martha : Het is de eerste keer dat ik dat hoor, maar ja dan zal ik die negenennegentig andere keren niet thuis geweest zijn.(*Leenje is nog steeds de hals van Martha aan het masseren*)
- Fons : Zou het erg zijn Leentje?
- Leentje : Ik weet het niet zo dadelijk, maar ik denk dat ze kou op haar spieren heeft, en met die kolenbus op te heffen heeft ze hare nek geforceerd.
- Wendy : En gaat dat lang duren?
- Gusta : Lang duren!!! Maar meisje, ik heb dat vier jaar geleden ook eens gehad en ik heb daar vijf, wat zeg ik zes weken mee gesukkeld, en ik moet daar nu nog altijd voorzichtig mee zijn.
- Fons : Zes weken. Dan gaat gij niet naar dat feest van de boerinenbond kunnen gaan.
- Leentje : Wanneer is dat feest?
- Gusta : Volgende week vrijdag.
- Leentje : Dat zal dan wel lukken, maar een beetje voorzichtig zijn met dansen.
- Martha : Als ik maar tango kan dansen is het goed Leentje.
- Leentje : Zeg mijne pa die gaat ook naar dat feest, allee dat heeft hij mij toch gezegd. En die danst ook zo graag tango.
- Juul : Uwe pa, is die ook bij de boerinenbond?

Leentje : Nee Juul, maar een vriendin heeft hem gevraagd om mee te gaan. Anders moest dat mens alleen gaan.

Fons : Naar het feest van de boerinenbond, hoe is het toch mogelijk.

Wendy : Waarom niet nonkel.

Juul : Hij heeft toch nog geen cursus bloemschikken of zijde schilderen gevolgd zeker?

Leentje : Dat kan nog komen.

Fons : En met welke vriendin gaat hij naar dat feest, of heeft hij er zoveel?

Wendy : Niet zo nieuwsgierig zijn nonkel.

Leentje : Dat weet ik ook niet, maar ik denk dat hij er verliefd op is, want de laatste tijd is hij zo opgewekt. Je ziet zo dat hij vlinders in zijne buik heeft.

Juul : Vlinders in zijne buik...kom, kom, motpiepels(*motten*) zeker,uwe pa is toch ook niet meer zo jong.

Gusta : Ouderdom heeft niets met liefde te maken, als ge elkaar maar graag ziet.

Martha : Dat vind ik ook. En Leentje hoe is het met mijne nek?

Leentje : Ik heb die spieren goed losgemaakt , ik zal wat zalf hier laten dan moet Juul of Fons je straks voor het slapen gaan maar eens goed insmeren.

Martha : Juul of Fons? Niets van, die komen niet aan mijn lijf.

Fons : Ons Martha heeft niet graag dat er ne vent aan haar komt. Hè wicht?

Gusta : Dat weet ik nog zo niet, als het maar de juiste vent is.

Martha : Gij zegt het Gusta, de juiste vent. Maar vandaag moet ons Wendy mij maar insmeren.

Wendy : Dat is goed tanteke. En wat kan ik nu nog doen?

Martha : Gij moet niet teveel doen kind, zet die mannen maar aan het werk.

Juul : Ja maar ik moet nog gemasseerd worden.(*Wil zijn hemd al uitdoen*)

Fons : En ik wou me juist gaan wassen en dan wat gaan biljarten.

Wendy : Daar is nu gene tijd voor nonkel. (*Tegen Martha*) Ik zal straks het werk wel verdelen tante, maar eerst zou ik nog wat toneel willen repeteren, eens kijken of ik mijne tekst ken.

Gusta : Zeg ik kom kijken hè Wendy want ik heb gehoord dat ge Romeo en Julia gaat spelen.

Wendy : Dat klopt ja.

Gusta : Goed zo, dat is tenminste ne goeie klucht. Hè Martha?

Wendy : (*Geeft Juul een boekje*) Wilt gij mij eens helpen nonkel Juul en de rol van Romeo spelen, gij kunt dat.Hier, ik heb nog een reserve boekje bij.

Juul : Ja maar mijne rug moet nog gemasseerd worden.

Leentje : Dat kan wel even wachten. Kom Wendy geef mij uw boekje dan zal ik souffleren.(*Wendy geeft haar boekje aan Leentje*)

Fons : En wat moet ik doen?

Wendy : Gij moogt Tebaldo spelen.

Fons : Die ken ik niet. Wie is dat?

Wendy : Tebaldo wil Julia ook veroveren en is razend jaloers op Romeo.

Leentje : (*Kijkt in haar boekje*) Hij is gewapend met een zwaard en wil Romeo doden.

Fons : Ik heb geen zwaard.

Martha : Pakt dan ne borstel in de keuken, het is toch maar repetitie.

Fons : Is het broodmes ook niet goed?

Juul : De borstelsteel Fons. (*Fons af in de keuken*) Als dat kieken mij maar gene pijn gaat doen.

Leentje : (*Fons terug met de borstel*) Goed zo Fons, en blijf daar nu maar staan tot ik je een teken geef.

Wendy : Kom we beginnen. Blz...43 als het kan.

Fons : Ik heb nog geen boekje.

Martha : Daar in de schuif van die kast ligt nog een boekje.(*Fons neemt een oud versleten boekje uit de schuif*)

Gusta : Hoe komt gij aan dat boekje Martha?

Martha : Van iemand gekregen.

- Juul : Allee vooruit ik ben er klaar voor. (*Wendy gaat op de tafel staan met de rug naar het publiek...Juul met volle overgave*) “Julia, ooo allerliefste Julia...mijn hart smacht naar jou”
- Gusta : (*Begint te lachen*) Dat is ook de eerste keer dat hij zoiets tegen een vrouw zegt.
- Wendy : (*Wendy draait zich om*)”O mijn lieve kleine Romeo, als ik jou stem hoor is het net of ik een merel hoor fluiten, een nachtegaal hoor zingen...
- Gusta : (*Gusta en Martha liggen krom van het lachen*) Ne koekoek hoor...
- Martha : Koekoeken.
- Juul : Stil.... (*Leest plechtig verder*) “Liefste laat mij u beminnen en voor u....”..... Hier staat dat ik nu een serenade moeten geven met een gitaar.
- Gusta : En gij hebt geen gitaar,hè Juul.
- Juul : Nee...(*Denkt even en neemt dan zijn tuba die ergens op de kast staat*) Dan neem ik toch zeker mijne tuba.
- Fons : (*Heeft ondertussen ergens een koperen bloempot gevonden en zet die op zijn hoofd*) Zeg mag ik nog niet opkomen?
- Leentje : Fons ik zal je wel roepen als het zover is.
- Wendy : Nu ben ik helemaal mijne draad kwijt. Wat moet ik nu zeggen?
- Leentje : (*Souffleert*) Zing voor mij.
- Wendy : O ja. “Zing voor mij Romeo, zing zodat door jouw gezang de zon mag opkomen en de zorgen van de sombere nacht zal verjagen”
- Juul : Ik kan niet zingen. Blazen wel. (*Blaast op zijn tuba*)
- Gusta : Zeg het dan op zoals een gedichtje Juul.
- Juul : Ik zal het proberen. (*Declameert op een overdreven manier*) Als je mij graag ziet ben ik tevreden, ooooo, daarvoor heb ik zoovele reden. Ik hunker naar jou als een kind naar zijn moeder. Kom wees blij mijn allerliefste meisje, voor jou zing ik nu... (*Bedenkt zich*) speel ik nu speciaal dit wijsje. (*Blaast een paar noten op zijn tuba*) Ja watte, wie heeft zo iets geschreven, dat is begot gene kak.
- Wendy: “O je ontroert mij tot in het diepste van mijn hart”
- Juul : Ja dat zal wel.
- Leentje : (*Doet teken naar Fons*) Fons het is de moment.

- Fons : (*Stormt met borstelsteel op Juul af en leest*)”Wat staat gij hier aan het venster te kwelen, het zal u niet lukken om deze maagd te veroveren. Dat zal moeten gebeuren over mijn lijk.
- Juul : Ga weg schoft of ... ik trek mijne tuba over uw kop”
- Fons : “Wees niet zo stoer kleine man, of mijn zwaard zal uw hart.. door- (*Draait zijn blad om*) boren.
- Juul : (*Begint te lachen*) Ziet hem daar staan met zijne borstelsteel.
- Fons : “Ik zal strijden om u...Kom laat ons duelleren”.(*Spreekt duelleren verkeerd uit*)(*du- ell- e- ren*)
- Wendy : (*Verbetert hem*) Duelleren nonkel.
- Juul : Gij zijt goed, ik met mijne tuba en gij met uwe borstelsteel zeker.
- Wendy : Stop maar want gij kunt u toch niet serieus houden. Het is een ernstig stuk zulle.
- Juul : Ik moet het gaan geloven, toneelspelen is verdorie niet zo gemakkelijk.
- Wendy : (*Is van de tafel af gekomen*) En tante Martha, hoe vindt gij dat ik het doe?
- Martha : Goed kind, maar ge moet er nog meer gevoel in leggen, de woorden moeten recht uit uw hart komen.
- Gusta : Die Sjaak-Spier heeft toch schoon dingen geschreven hè...Het is toch van Sjaak-Spier?...Was dat een Hollander?
- Wendy : Shakespeare, Gusta, William Shakespeare.
- Juul : En dat was gene Hollander maar een Engeland Gust.
- Gusta : O ja.
- Martha : Kom mannen de speeltijd is voorbij, er moet ook nog gewerkt worden.
- Wendy : Wat moet er nog gedaan worden tante?
- Martha : De bedden moeten nog worden opgemaakt ...
- Wendy : Dat is voor nonkel Juul.
- Juul : Maar mijn rug moet nog gemasseerd worden.
- Leentje : Daar heb ik nu geen tijd meer voor.
- Martha : De badkamer nog gekuist...
- Wendy : Voor nonkel Fons.

Martha : De stoep nog geschuurd...

Wendy : Voor nonkel Juul...*(Juul staat te jammeren van pijn in de rug)*

Martha : En er zou nog wat moeten gestreken worden.

Wendy : Dat kunt gij wel doen hè nonkel Fons.

Martha : Kom mannen laat het een beetje vooruit gaan.

Gusta : En als ge zonder werk valt, thuis is ook nog wat te doen.*(Fons af in de keuken... Juul af naar de slaapkamers)*

Juul : *(We horen Juul nog zeggen)* Slavendrijver.

Martha : Wablieft Juul.

Juul : Niets, niets wicht. Ik zei, ik zit vol ijver.*(Juul af)*

Martha : *(De vrouwen beginnen te lachen...Martha staat recht)* Laat me nu eens rechtstaan want ik begin stilaan echt pijn in mijne rug te krijgen van hier zo ongemakkelijk te zitten.

Gusta : Zeg die mannen trappen er goed in hè.

Leentje : En ze denken echt dat onze pa met Martha naar dat feest gaat. *(De bel gaat)*

Martha : Wie zou dat zijn.

Wendy : Ik zal wel open doen. *(Wendy gaat de deur opendoen...Martha gaat terug liggen en Leentje begint haar te masseren...Wendy terug op met Frieda)*

Frieda : Ik kwam eens kijken wat hier aan de hand is, onze Juul deed zo paniekerig aan de telefoon.*(Martha begint terug te kreunen)* Wat scheelt er?

Wendy : Tante Martha heeft iets in hare rug.

Leentje : Het is eigenlijk meer in hare nek.

Frieda : En is het erg?

Gusta : Dat ziet ge toch hè Frieda. Geen stom vragen stellen.

Frieda : Ja, ja dat had ik wel verwacht...ja dat komt ervan.

Martha : Waar komt wat van?

Frieda : Ik heb daar niets mee te maken, maar als ge op uwen ouderdom nog straf begint te vrijen, ja wat wilt ge dan , daar komen stukken van.

- Wendy : Tante heeft dat gekregen met een kolenbus op te heffen.
- Frieda : En gij gelooft dat . Een nicht van onze Tuur heeft me ooit vertelt ze in verwachting was geraakt door in de beek te gaan zwemmen, dat geloofde ik toen juist zo min als dat van die kolenbus nu.
- Martha : Dat zit er voor mij niet meer in Frieda.
- Frieda : Dat in verwachting geraken...dat geloof ik.
- Martha : Nee , dat in de beek gaan zwemmen, ik kan niet zwemmen.
- Fons : *(Op uit de keuken met een hemd waar we de verbrande vorm van een strijkijzer op zien)* Ik denk dat ik het strijkijzer te lang op dezelfde plaats heb laten staan.
- Martha : Dat moet ge niet denken Fons , zijt daar maar zeker van. Maar ja het is uw hemd. Laat de strijk maar even liggen en zet ons een potje koffie.
- Fons : Sterk en heet zeker.
- Martha : Ge weet al hoe ik hem graag heb.*(Fons af in de keuken)*
- Juul : *(Op uit de slaapkamer)* De bedden zijn opgemaakt. En nu ga ik...
- Martha : *(Onderbreekt Juul)* De stoep kuisen...of nee doe dat straks maar, ga nu eerst maar eens naar de bakker een taartje halen, en haast u maar om zes uur is die gesloten.
- Juul : Zeg Martha ge vergeet toch niet dat ik al bijna zeventig ben.
- Martha : Maar nee Juul ,het leven begint bij zeventig.Of was het nu vijftig, of zestig. In alle geval als mijne rug genezen is begin ik te leven.

Doek

Derde bedrijf

(Het is vrijdagavond half zes, de avond van het feest van de vrouwengilde. Leentje en Juul zitten in de sofa en kijken naar documentatie van waterbedden)

- Leentje : Kijk Juul, als je op een waterbed ligt dan is elke millimeter van je rug ondersteund.
- Juul : Ja volgens de foto's wel, maar ga ik daar niet zeeziek op worden?

Leentje : Maar nee , je zult er een beetje moeten aan wennen maar je zult het vlug gewoon zijn.

Juul : Zeg Leentje als ik zo een waterbed koop zou ik dan als proef in die winkel een nachtje mogen slapen?

Leentje : Dat weet ik niet Juul, je kunt het altijd eens vragen.

Fons : *(Fons en Wendy komen binnen door de staldeur)* Zeg Juul als gij hier de hele dag op uw lui kont blijft zitten dan kunnen we beter de beesten verkopen, alleen krijg ik dat werk niet gedaan zulle.

Juul : Gij beseft niet hoe graag ik zou willen werken Fons, maar mijne rug jong, mijne rug.

Fons : Dan moet ge u maar laten opereren.

Juul : Ja maar ik moet wat geduld hebben ,Leentje gaat mij er vanaf helpen. Hè kind?

Leentje : We doen ons best Juul.

Wendy : Waar is tante Martha?

Juul : *(Kijkt op zijn horloge)*Die staat al een uur voor de spiegel.

Wendy : Och ja die moet vandaag naar het feest van de vrouwengilde.

Leentje : Ja dat is waar, kom Juul ik ga je vlug masseren en dan ga ik eens kijken bij onze pa.

Wendy : Die gaat zeker ook naar dat feest, hè Leentje?

Leentje : Ja hoor , die heeft de hele week over niets anders gepraat. Ik heb hem nog een nieuw hemd en een strikje moeten kopen.

Fons : *(Nieuwsgierig)*Zeg Leentje weet gij met wie hij naar dat feest gaat?

Leentje : Nee Fons daar laat hij niets over los.*(Juul heeft ondertussen zijn hemd uitgetrokken en is op de tafel gaan liggen, Leentje begint hem te masseren.)*

Wendy : Niet zo nieuwsgierig zijn nonkel Fons.

Fons : Ik ben niet nieuwsgierig.*(Fons gaat in de zetel zitten)*

Juul : Nee hij weet graag veel.

Leentje : En waar zit het vandaag Juul?

Juul : Overall Leentje, echt overall.

Fons : Wendy haal me eens een tasje koffie, ik ben bekaf. Ik moet hier op de boerderij alles alleen doen. En dan ons Martha haar kuren daar nog bij, die heeft me de laatste dagen nogal afgejaagd zulle.

Wendy : Ja een tasje koffie hebt ge wel verdiend . Nonkel Juul en Leentje ook een tasje?

Leentje en Juul : Nee bedankt Wendy.

Wendy : Melk en suiker nonkel Fons?

Fons : Nee kind, zwart, sterk en heet en breng me en stuk peperkoek mee. (*Wendy af in de keuken, Fons staat op en gaat in de kast de jenever halen en schenkt zich een borrel in*) En daar dan een goei borrel bij. Gij ook een borrel Juul?

Juul : (*Zucht en kreunt tijdens het masseren*) Aaaaa....oooo ...oee...

Fons : Wat is het nu ja of nee?

Juul : Jaaaa..... (*Fons geeft Juul een borrel*)

Wendy : (*Op uit de keuken met koffie en peperkoek*) Hier nonkel Fons, lekkere sterke koffie, dat zal u deugd doen.

Fons : Merci kind.

Leentje : Zeg Wendy begin je nog geen zenuwen te krijgen, morgen is het toch de première .

Wendy : Zenuwen , en of, ik heb al drie nachten niet geslapen en vandaag ben ik al zes maal naar de W.C. geweest.

Juul : Wij komen morgen kijken, zie maar dat ge in vorm zijt.

Wendy : Morgen al, dan ga ik nog meer zenuwen hebben.

Fons : Dan zult ge nog meer maar de W.C. moeten gaan. Dat gaat wat worden. Dat stuk gaat duren tot een kot in de nacht.

Juul : Komt gij morgen ook Leentje?

Leentje : Ik denk het wel, als Bart op tijd thuis is van zijn werk.

Juul : (*Wil recht komen*) En wie is Bart?

Leentje : Mijne vrijer Juul. (*Trommelt hard op de rug van Juul*)

Juul : Aaaaaaaa.....

Leentje : Zouden er nog plaatsen vrij zijn Wendy?

Wendy : Ik hoop het voor u want het gaat schoon worden.

Juul : Als er geen plaats meer is komt ge maar op mijne schoot zitten.

Leentje : (*Trommelt op Juul zijn rug*) Dat komt in orde Juul.

Juul : Aaaaaa.....

Wendy : Zo masseren is hard werken hè Leentje. Daar moet ge nogal kracht voor in uw armen hebben.

Fons : Voor onze Juul zijne rug helpt die kracht niet meer, die mens is versleten.

Juul : Ik ben niet versleten.

Fons : Nee, op sommige plaatsen niet, dat klopt.

Juul : Wacht maar eens, als ik mijn waterbed heb is alles opgelost . Hè Leentje?

Leentje : Ja , ja dat zal zeker helpen.

Wendy : Gaat gij een waterbed kopen nonkel?

Juul : Ja kind ne mens moet met de moderne tijd meegaan.

Fons : Gij in een waterbed, als ge daar eens in ligt kunt ge er nooit meer uit.(*Juul probeert ondertussen aan zijn borrel te drinken,maar het lukt hem niet omdat Leentje hem telkens op de rug klopt*)

Frieda : (*Komt op langs de staldeur*) Zeg Wendy moet gij niet repeteren, morgen is het de grote première zulle.

Wendy : We hebben vanavond nog generale repetitie en volgens onze regisseur zouden we het dan moeten kennen.

Fons : Is die mens er wat gerust in?

Wendy : Ik denk het wel.

Juul : Dat hij zijn kalmeerpillen maar niet vergeet.

Fons : Ja want op zo een eerste voorstelling loopt er altijd iets verkeert. De première van “Romeo en Julia” dat was erg , maar een paar jaar daarna hebben ze de “De paradijsvogels” gespeeld en dat was pas echt een ramp ,wat daar toen allemaal misliep, niet te geloven.

Juul : Ja dat klopt, mens mens toch...Dat was nochtans een schoon stuk, daar moest ge soms mee lachen en soms mee janken, allee dat was eigenlijk een plezant drama .

Leentje : En wat was er mis met die première?

- Fons : Wel op zeker moment moest de ezel van Sint-Nicolaas op de scène komen.
- Juul : Gene echten ezel zulle.
- Fons : Nee zo ene met ne kartonnen kop. (*Bekijkt Frieda*) Wacht eens even, ik zal eens uitleggen hoe dat eigenlijk zat. Frieda kom hier eens staan. (*De twee broers geholpen door Wendy proberen Frieda echt voor de gek te houden*)
- Frieda : Waar?
- Fons : Hier, kom hier staan. Gij speelt de kop van de ezel en ik de kont. Kom ga eens een beetje gebogen staan.
- Frieda : Waarom moet ik dat doen?
- Fons : Omdat gij ne kop hebt om ezel te spelen.
- Frieda : Ja maar wacht eens.
- Wendy : (*Heeft er al plezier in*) Kom ma doe dat nu .
- Frieda : Gij zijt mij toch niet voor de zot aan het houden.
- Fons : Ik zou niet durven zustertje.
- Wendy : Vooruit make , doe nu wat nonkel Fons zegt.
- Frieda : (*Gaat gebogen staan*) Zo ?
- Juul : Prima Frieda, en nu moet Fons achter u komen staan. (*Fons komt gebogen achter Frieda staan*) Goed zo ,juist een echten ezel. En zeg nu eens i-a...i-a...
- Fons : (*Begint te balken*) i-a ..i-a
- Juul : Gij niet Fons...lompen ezel, gij zijt de kont . Hebt gij ooit een ezelskont al ia horen zeggen? De kop moet dat doen.
- Fons : Ja dat is waar, gij moet dat zeggen Frieda.
- Frieda : En waar is dat goed voor?
- Fons : Om ons Wendy te laten zien hoe moeilijk toneelspelen is, die gaat daar nog veel van leren.
- Frieda : Is 't waar kind?
- Wendy : Dat is zeker ma.
- Frieda : Vooruit dan, het is voor ons Wendy haar carrière dat ik het doe. (*Gaat gebogen staan*) Sta ik zo goed?

- Wendy : Prima ma. (*Frieda en Fons staan gebogen achter elkaar*)
- Juul : Ik zie dat gij talent hebt Frieda. Maar nu komt het moeilijkste, uwen tekst, zeg nu eens, ia, ia...en goed articulimenteren (*bedoelt articuleren*)
- Wendy : Ar-ti-cu-leren nonkel.
- Juul : Ja dat, goed met uwe mond rondwerken. (*Doet het*) Iiiii-Aaaaa
- Frieda : Ik zal mijn best doen. I...(*Op het moment dat Frieda i zegt klopt Leentje op de rug van Juul, en deze brult dan*)
- Juul : Aaaaa....
- Frieda : I...
- Juul : (*Leentje klopt weer op de rug van Juul*) Aaaaa...(Dit kan drie , viermaal herhaalt worden)
- Frieda : (*Komt terug rechtstaan*) En was het zo goed?
- Wendy : Heel goed ma.
- Fons : Goed... helemaal niet goed, de souffleur heeft serieus moeten voorzeggen.
- Leentje : Ja het was precies een ezel in stereo.
- Wendy : Zeg nonkel Fons, maar wat was er nu eigenlijk misgegaan met die paradijsvogels.
- Fons : Wel , die ezel loopt zo wat rond...vooruit Frieda...(Frieda en Fons lopen rond als ezel)en als Sint- Niklaas gedaan heeft met klappen wil hij met veel zwier terug op zijne ezel springen. Maar die mens was ook niet meer zo jong, die trapt op zijne mantel, valt op de grond, zijne mijter af , zijne baard los, allee het liep helemaal verkeerd.
- Juul : Ze hebben toen tegen de kinderen die in de zaal zaten serieus moeten klappen en hen moeten duidelijk maken dat het maar toneel was.
- Fons : Maar dat was nog niet het ergste.
- Frieda : (*Staat nog altijd gebogen*)Zeg , is het nog niet gedaan?
- Fons : Nog even blijven staan Frieda,het belangrijkste moet nog komen.
- Frieda : Maar ik begin pijn in mijne rug te krijgen.
- Juul : Voilà, weeral ne klant bij Leentje.

- Fons : Wel het zat zo, het voorste van den ezel, ons Frieda dus, dacht dat de Sint op het achterste zat, ik dus. Dat voorste vertrekt en het achterste moest volgen, in alle hevigheid loopt dat voorste tegen de deurstijl. Het decor begon te schudden en te rammelen, de acteurs proberen het nog recht te houden maar het was te laat, de helft valt om. Iederéén in paniek. Allee uiteindelijk was men nog blij dat er niemand was verongelukt.
- Juul : Ga ge ziet wat er van komt als het achterste niet weet wat het voorste gaat doen.
- Wendy : En wat is er toen gebeurd?
- Juul : Na de eerste paniek lag de zaal plat van het lachen. Ja ge kent dat , de mensen lachen graag met iemand anders zijn miserie. Ze hebben toen de gordijn dichtgedraaid en de voorzitter is komen zeggen dat ze alles zo vlug mogelijk zouden herstellen.
- Fons : Tien minuten later zijn ze opnieuw begonnen.
- Leentje : En is toen alles goed gegaan?
- Fons : Ja zulle, ze hadden die Sinterklaas toen een trapladdertje bezorgd om op zijne ezel te kruipen. Op zo een première gaat er bijna altijd iets verkeert.
- Frieda : Gij begint mij ongerust te maken ..zorg maar dat ge niet van het balkon valt Wendy.
- Wendy : Zijt gerust ma we hebben een stevig en veilig decor.
- Juul : Wendy haal onze ezelskop eens een emmer water, hij zal wel dorst hebben.
- Frieda : Zeg plager...geef me maar een goei tas koffie. En met die zotte kuren heb ik ferm pijn in mijne rug gekregen.
- Juul : Leentje hier dat is een kinesist...(Krijgt het niet uitgesproken).euh ..dinges , allee ge weet wel. Die zal u daar wel van af helpen.
- Wendy : Kinesitherapeut nonkel.
- Juul : Ja dat was het, ne...euh...(Durft het niet na zeggen) Ne masseur.
- Frieda : Als ik zo ne peut masseur nodig heb dan ga ik naar Mark Schellekens. Die heeft veel meer ervaring.
- Juul : Ge weet niet wat ge zegt Frieda. Die heb ik ook gehad.
- Leentje : En die schuurde Juul zijne hele rug kapot. Die had eeltnobbels op zijn handen. Hè Juulleke?
- Juul : Als ge dat maar weet.

- Frieda : Trouwens ik heb dat nog niet nodig, morgen ga ik naar de aerobic, daarna naar de sauna en dan is die rug weer in orde. Gene peut nodig. Allee Wendy haal me nu eens een tas koffie, en doe er een...
- Wendy : (*Onderbreekt Frieda*) Wolkje room en één klontje suiker in. (*Wendy af in de keuken*)
- Frieda : Zeg waar is ons Martha eigenlijk?
- Juul : (*Kijkt met veel moeite op zijn uurwerk*) Die staat al een uur en een kwartier voor de spiegel.
- Frieda : Wat staat die daar te doen?
- Fons : Die moet vandaag naar het feest gaan hè Frieda.
- Frieda : Och ja dat is waar, nu begrijp ik het, als ik mij schmink heb ik maar een paar streepjes nodig om er goed uit te zien. Maar ons Martha moet de grove borstel en het plamuurmes gebruiken om er iets fatsoenlijks van te maken.
- Martha : (*Ondertussen is Martha uit de slaapkamer gekomen en is overdreven geschminkt...ze heeft haar oud kleed nog aan*) Ja Frieda er is veel werk aan geweest, maar zeg het nu zelf, is het een beetje gelukt?
- Fons : Zeg Martha, hoe ziet gij er uit, zo gaat ge toch niet de straat op hè?
- Martha : Waarom niet, is 't niet schoon?
- Juul : Het is niet te geloven. Waar dient dat allemaal voor?
- Martha : Om een beetje indruk te maken op de mannen.
- Fons : Op mij maakt ge juist de verkeerde indruk.
- Frieda : Ja Martha ik vind het ook overdreven. Maar gij zijt ook wel heel ouderwets Fons.
- Fons : Dat kan wel zijn maar mijn gezicht dat is tenminste puur natuur.
- Frieda : Ja en die stalgeur die ge bij u hebt is ook puur natuur.
- Fons : Ik stink tenminste naar levende beesten.
- Juul : Ja en de prul die gij op u spuit is gemaakt van dode beesten.
- Leentje : Daar moet ik Juul gelijk in geven.
- Fons : Voilà, nu hoort ge het eens van iemand die gestudeerd heeft.
- Frieda : Ja de dochter van ne veterinaire is die stalgeur ook gewoon.

Leentje : Wees gerust vandaag zal mijne pa niet naar de stal ruiken. Als ge hem straks zult zien met zijn nieuw kostuum en een strikje in zijn nek, je zal nogal opkijken.

Frieda : Moet uwe pa vanavond ergens naar toe?

Fons : Dat kiekeken gaat ook naar het feest van de boerinnenbond.

Juul : (*Lacht*) Dat gaat wat worden, ene veterinaire tussen 50 boerinnen. Die gaat zijn werk hebben.

Frieda : (*Nieuwsgierig*) En met welke boerin gaat die mee?

Fons – Juul : Dat weten we niet.

Frieda : Naar het feest van de boerinnenbond. Hoe is het toch mogelijk.

Martha : Waarom niet, Leentje hare pa is nog ne ferme vent, die mag zich gerust laten zien aan de vrouwen.

Fons : Allee kom nu Martha, hij is zo grijs als een duif.

Martha : Zeg wat is het nu, juist was het een kiekeken en nu is het een duif. En trouwens ik vind grijze haren sexy voor ne vent.

Juul : (*Wrijft door zijn eigen grijze haren*) Ja ik ook... heel sexy. (*Juul wil rechtkomen*)

Leentje : Liggen Juul. En hoe is het nu met uwe nek Martha?

Martha : Goed meisje, veel beter, ik voel vandaag bijna niets meer.

Juul : Ja het is echt een wonderbaarlijke genezing. Gisteren kon ze de suiker in hare koffie niet geroerd krijgen en vandaag is ze al naar de coiffeur geweest, haar nieuw kleed gaan passen bij Gusta, twee uur voor de spiegel staan plamuren en verven en euh... ze heeft nog iets gedaan maar dat ben ik vergeten.

Fons : Ja het is echt geweldig hoe die van vandaag op morgen beter is geworden. Is dat wel normaal Leentje?

Leentje : Als een mens iets heeft om naar toe te leven, iets waar hij plezier in heeft, dan kan dat. Het is voor de wetenschap soms ook een raadsel.

Fons : Een raadsel, ons Martha is een mysterie.

Juul : Soms een blij mysterie, en soms ook een droevig mysterie.

Martha : (*Komt tot bij Juul en klopt op zijn rug*) En hoe is het met uw mysterie Juul?

Juul : Aaaaa... Dat gaat Martha, maar ik ben er nog lang niet vanaf zulle.

- Fons : Als ik u eens moest masseren , dan zou het heel vlug beteren. Zijt daar maar zeker van, karottentrekker.
- Juul : Gij hebt handen om de stal uit te mesten, niet om mijne gevoelige rug te masseren. Laat dat maar over aan Leentje haar zachte handjes.
- Leentje : Maar nu moet ik stoppen Juul , genoeg voor vandaag.
- Juul : Nu al?
- Leentje : Ja, morgen kom ik terug. Het is al bijna zes uur. *(Leentje begint op te ruimen, Juul komt van de tafel en kleeft zich aan)*
- Wendy : *(Op met pot koffie en tas)* Hier verse koffie ,asjeblijft ma... wil er nog iemand een tas?
- Martha : Graag kind .Een goei tas sterke
- Juul : *(Onderbreekt haar)*En hete koffie voor ons Martha. Ze zal het nodig hebben.
- Wendy : Gij ook een tas Leentje?
- Leentje : Nee bedankt Wendy ik moet verder gaan, onze pa zit op mij te wachten.*(Wendy is ondertussen de koffie van Martha aan het inschenken...aan Juul en Fons wordt niets gevraagd)*
- Juul : En wij hebben zeker geen goesting in koffie, hè Fons?
- Fons : Wij tellen hier niet meer mee, wij zijn maar een koppel sukkelaars.
- Wendy : Sorry nonkels, ik was het vergeten aan u te vragen.Wilt ge koffie?
- Fons : Nee, laat maar.
- Juul : Gij zit teveel met dat toneel in uwe kop.
- Wendy : Misschien hebt ge gelijk. Vanavond de generale, spannend.Tante Martha laat mij u eens bekijken...schoon geschminkt zeg. En waar is uw nieuw kleed?
- Martha : Dat heb ik nog niet hier.
- Wendy : Hoe nog niet hier. Het is zes uur en om half acht begint dat feest.
- Martha : Ik ben het straks gaan passen en Gusta moet er nog iets aan veranderen. Het was wat te lang naar mijn goesting.
- Fons : Te lang, ge gaat er toch zeker gene minirok van maken?
- Juul : Dat kunt ge uw knieën toch niet aandoen Martha.

- Frieda : Probeer het een beetje deftig te houden op uwe leeftijd.
- Martha : En op die leeftijd van u, moet ge het daar niet deftig houden?
- Leentje : Ik vind dat Martha haar benen en haar knieën nog best mogen gezien worden. (*De bel gaat*)
- Martha : Dat zal Gusta zijn met mijn kleed, doe eens open Wendy. (*Wendy af in de hal*)
Leentje zo een beetje op mijn gemak dansen, dat zal toch gene kwaad kunnen voor mijne nek hè ?
- Leentje : Maar nee als je u goed voelt ga er dan maar eens flink tegenaan.
- Juul : Ge moet toch maar voorzichtig zijn Martha.
- Martha : Ik ben zestig jaar , ik moet niet meer voorzichtig zijn Juul.
- Wendy : (*Komt uit de hal samen met Gusta*) Kom binnen Gusta, tante staat op u te wachten.
- Martha : En, is mijn kleed klaar?
- Gusta : Helemaal in orde Martha, en ik vind het prachtig.
- Leentje : Laat eens zien. (*Gusta laat het kleed zien, het heeft een opvallende kleur en is heel kort*) Oooo dat is schoon.
- Wendy : Ja zulle, echt modern.
- Fons : Dat gaat gij toch niet aandoen?
- Martha : Wat dacht ge Fons , dat ik het had laten maken om in de kast te hangen.
- Juul : De meisjes van het trommelkorps zijn ook zo gekleed.
- Gusta : Wel ja en ziet ge die niet graag?
- Juul : Ja wel maar die hebben daar de benen voor.
- Frieda : Schandalig...zo ne mini mag ons Wendy nog niet aandoen.
- Gusta : Frieda ik dacht dat gij zo een beetje met de mode meeding, wel dit is mode.
- Frieda : Mode, voor meisjes van 15 jaar ja , maar niet voor vrouwen van zestig.
- Wendy : Ik vind het schoon. Gij ook Leentje?
- Leentje : Ja hoor, het is misschien een tikkeltje gewaagd maar ik vind het knap , heel knap.
Schoon kleur ook.
- Wendy : Uitdagend, opwindend, erotisch...

- Frieda : Is het bijna gedaan snotter, gij denkt zeker dat het feest van de boerinnenbond ne lingerie show is.
- Juul : Dat was het, dat heeft ze ook nog gedaan...lin-ner-zjie. *(Zo uitgesproken)*
- Fons : Wat zegt ge allemaal Juul.
- Juul : Nu weet ik het weer, lin-ner-zjie, allee ondergoed dat is ze vandaag ook nog gaan kopen.
- Martha : Ja dat klopt, ik sta van kop tot teen in het nieuw.
- Wendy : Ga het eens aantrekken tante.
- Martha : Mijne lingerie heb ik al aan Wendy, knal rood met een kantje aan. Wilt ge het eens zien.
- Juul-Fons : Nee Martha!!!!
- Wendy : Uw nieuw kleed tante , ga uw nieuw kleed eens aantrekken.
- Leentje : Ja Martha dan kan ik het ook nog vlug zien.
- Gusta : Kom ik zal u helpen.*(Martha en Gusta af in de slaapkamer)*
- Freida : *(Tegen Wendy en Leentje)* En gij vindt dat schoon en modern.
- Wendy : Ja ma , ik vind dat tante Martha er goed mee staat.*(Wendy en Leentje hebben moeite om hun lach in te houden.)*
- Frieda : Als ik eens iets nieuw aandoe is het altijd. “Gij zijt daar veel te oud voor” En nu bij uw tante vindt ge het opwindend.
- Fons : Ik vind het ook opwindend, ik ben zo opgewonden dat mijne wekker seffens gaat aflopen. Nondemiljaar...
- Juul : Zijt maar kalm Fons,” de soep wordt nooit zo heet gegeten als...*(weet het niet meer)*euh ..als de patatten” allee ge berijpt me wel ,het valt misschien nog mee.
- Frieda : Wie had dat van ons Martha gedacht.*(Tegen Leentje)* En gaat uwe pa dat schoon vinden?
- Leentje : Onze pa? Dat denk ik wel ja. Maar eigenlijk heeft die daar toch niets mee te maken.
- Frieda : A nee, gij weet precies nog van niets.
- Leentje : Wat zou ik dan moeten weten.
- Frieda : Ik heb lang getwijfeld, maar nu ben ik zeker. Uwe pa vrijt met ons Martha.

Leentje : t'Is toch niet waar zeker.

Fons : Dat is zeker waar.

Juul : Allee dat denken wij toch.

Wendy : Niet te veel denken nonkels, want ik denk, dat tante Martha denkt dat gij al teveel over haar gedacht hebt.

Juul : Denkt ge dat.

Frieda : Dus gij weet daar niets van?

Leentje : Maar nee, ik weet wel dat die twee goed kameraad zijn, maar vrijen, dat is het eerste wat ik er van hoor.

Juul : Maar ze gaan toch samen naar dat feest van de boerinnenbond.

Leentje : Onze pa gaat naar dat feest ja, maar met wie dat weet ik niet.

Fons : Met ons Martha gaat die potverdorie, want zij heeft voor twee personen betaald.

Juul : Dat feest kost ons Martha een bom geld. Een nieuw kleed, verf voor op haar gezicht, de coiffeuse, nieuwe linnerzjie , plus nog een vijfhonderd frank voor dat feest.

Fons : Dat klopt ja. Als ik eens met een vrouwtje naar een feest ga, dan betaal ik, hier zijn de rollen omgekeerd. Ons Martha die betaald voor hare vrijer.

Wendy : (*Nieuwsgierig*) Gaat gij soms met een vrouwtje naar een feest nonkel Fons?

Fons : Dat is al gebeurd ja...maar alleen om te eten zulle.

Leentje : Een feest dat is gewoonlijk om te eten hè Fons.

Wendy : Met wie zijt ge zoal mee geweest nonkel.

Fons : Een paar jaar geleden heb ik Gusta eens meegenomen naar het feest van de biljartclub.

Frieda : Toch niet met Gusta zeker?

Fons : Ja , maar dat is niet meegevallen zulle.

Frieda : Dat dacht ik al.

Wendy : Hoe kwam het nonkel?

Fons : Na het eten zaten we nog wat te babbelen en een pint te drinken. Sommige koppels gingen al eens dansen en Gusta zat maar te zagen dat ze ook eens met mij wilde dansen, maar ik kan niet dansen ik verongeluk als ik moet dansen. Miel Vandijk zat ook bij ons aan de tafel en zegt tegen mij.”Fons willen we eens een stootje doen?” Gusta die snapte het niet en vraagt , Een stootje...hier? Wel ja een partijtje biljarten zegt Miel. Wij dus biljaren. Na een halfuur –drie kwartier komt Gusta met haar armen over elkaar aan de biljart staan en zegt. “Fons Vanduren als gij nu nog ene keer krijt aan uw stokje durft doen , en mij daar alleen laat zitten dan ben ik hier weg.” Ik deed krijt aan mijn stokje en ze was weg. Ze heeft een half jaar niet meer tegen mij geklapt.

Leentje : Dat waren ook geen manieren om je partner zo alleen te laten zitten.

Gusta : *(Op uit de slaapkamer)* En nu dames en heren zien jullie de laatste nieuwe creatie van Gusta Lemmens, dat ben ik, en het wordt gedragen door Martha Vanduren.

Martha : *(Op in minikleedje, grote oorringen, moderne handtas...Wendy en Leentje staan ergens te lachen...de andere mogen dit niet merken, Fons, Juul en Frieda zijn met verstomming geslagen)*

Leentje : Schoon Martha, heel schoon.

Wendy : Ja prachtig tante, ge ziet er dertig jaar jonger uit.

Juul : Nog zo een kuur en ze mag volgende week terug haar plechtige communie doen.

Frieda : Martha, dat doet toch gene pijn zeker?

Martha : Die oorbellen wel een beetje ja.

Frieda : Ik wil zeggen...Zot zijn doet dat pijn?

Martha : Dat weet ik niet Frieda. Weet gij het ?

Fons : *(Heeft heel de tijd verwondert staan kijken, hij geraakt nu stilaan opgewonden)*
Martha!!!

Martha : Wat is het Fons?

Fons : *(Opgewonden)* Martha, doe onmiddellijk dat schandaleus kleed uit. Ge moest beschaamd zijn. En wat hebt ge aan uw oren hangen?

Martha : Oorbellen Fons.

Fons : Doe die uit! Krab die verf van uw gezicht en trek een ander kleed aan. Ik wil niet dat mijn zuster zo op de straat komt. Het kan me niet schelen met wie dat ge naar dat feest gaat, maar kleed u deftig. De familie Vanduren is altijd een fatsoenlijke familie geweest en ik wil niet dat gij dat zo op één, twee, drie gaat veranderen...Ik kan het potverdorie niet meer aanzien, ik ga de stal in...miljard de miljard..*(Fons af in de staldeur)*

Juul : Voilà, hij had het voorspeld, zijne wekker is afgelopen.

Wendy : Waar nonkel Fons zich druk in maakt.

Frieda : Wendy , bemoei u er niet mee.

Juul : *(Heel rustig en kalm)* Ik ga ook eens in de stal kijken. Martha, Fons had gelijk hoor. *(Opgewonden)* Ik weet verdorie niet hoe het mogelijk is, gij ziet eruit alsof ge ergens langs de grote baan op een barkruk achter een venster wilt gaan zitten, en uwe boezem belicht met een paarse lamp. Daar bestaat ne naam voor zulke vrouwen maar die durf ik niet uitspreken.

Gusta : Het trekt op boer, hè Juul. *(Juul af staldeur)*

Frieda : Het is juist wat uw broers zeggen Martha.*(Opgewonden)* Als gij zo naar dat feest wilt gaan dan doet ge dat maar. Maar dan zijt ge mijn zuster niet meer. Ik bekijk u nooit meer. En zie dat ge thuis zijt Wendy. *(Frieda af in de hal)*

(Martha, Gusta, Leentje en Wendy beginnen te lachen)

Martha : Die hebben we alle drie serieus op hun paard gezet.

Wendy : Ze hadden wel een beetje gelijk want gij ziet er nogal uit, hè tante.

Leentje : Ik vind het geweldig.

Wendy : En hoe gaat ge de nonkels nu doen geloven dat ge zo, allee in deze toestand naar dat feest gaat.

Leentje : Martha gaat echt zo Wendy.

Martha : Ja dat zal wel, ik voel me juist een hoerin in plaats van een boerin.

Gusta : Het is allemaal geregeld. We vertrekken van hier te voet naar thuis, daar ligt Martha haar echt nieuw kleed, ze trekt dat aan ,doet haar oorbellen uit en om kwart na zeven komt mijne partner ons halen met zijne zilvergrijze Mercedes.

Wendy : Uwe partner?

Gusta : Ja kind wie gaat er nu alleen naar een feest.

Leentje : Ik ben ook weg want ik moet zorgen dat ik thuis ben, ik heb onze pa zijne zilvergrijze Mercedes bij.*(Gaat tot bij de deur)*Gusta, braaf zijn hè , verniel mijne pa niet.

Gusta : Zijt maar gerust Leentje, ik zal hem heel goed verzorgen.

Leentje : Allemaal nog een fijne avond en tot morgen.*(Leentje af hal)*

- Wendy : Dat is nu het eerste wat ik daar van hoor. Gaat Leentje hare pa met Gusta mee?
Daar wist ik niets van.
- Martha : Gij zijt ook nog veel te jong om alles te weten kind.
- Wendy : Ik wist wel dat gij niet met Franske meeinging...maar Gusta dat is straf.
- Gusta : Starf hèn.
- Wendy : En gaat gij nu alleen tante Martha.
- Martha : Niet zo nieuwsgierig zijn Wendy. Wij vragen toch ook gene uitleg over uw vrijers.
- Wendy : Ik heb gene vrijer. Allee op het ogenblik toch niet.
- Martha : Kom Gusta we zijn weg, want er is nog wat werk aan mij geloof ik.
- Gusta : Ja het zal niet gemakkelijk zijn om die verf van uw gezicht te krijgen..
- Wendy : Ik blijf nog even, eens kijken hoe de nonkels gaan reageren. Veel plezier. (*Martha en Gusta af in de hal*) Nu ben ik toch eens benieuwd of tante ook ne partner zal hebben.
- (*Fons en Juul komen op via de staldeur*)
- Fons : Waar is ons Martha?(*Wendy wijst naar buiten*) Die is toch zo niet de straat op?
- Wendy : Ik heb ze niet kunnen tegenhouden nonkel Fons.
- Fons : (*Al roepend af via de haldeur*) Martha...Martha kom terug.
- Wendy : Die gaat toch niet terugkomen.
- Juul : Lap , daar gaat onze goei naam. Martha, Martha toch ons moeder zaliger moest het zien.
- Fons : (*Terug op*) Niets aan te doen, ze gaat gewoon verder. Die nekpijn is in hare kop geslagen.
- Juul : Ja , dat zijn dan de kuren van Martha Vanduren.
- Wendy : Dat zou ne schone titel voor een toneelstuk zijn.
- Fons : Maar dit is geen toneel, dit is hier bloedernstig.
- Juul : Ik zou toch wel eens willen weten of dat veterinaire dat schoon gaat vinden.
- Fons : Als ons Martha een pluim in haar gat steekt en een strooien rokje aandoet, dan ziet dat kieken die nog graag.

- Juul : Ja de liefde is blind, en ons Martha is precies stekeblind.
- Wendy : Maar ge moet dat begrijpen, tante Martha wil ook eens modern zijn.
- Juul : Dat is niet modern , dat is vulgair.
- Fons : Maar wacht eens, ik heb een gedacht. Dat veterinaire is nog niet aan feesten toe.
- Wendy : Wat gaat ge doen nonkel?
- Fons : Hem opbellen en zeggen dat hij dringend naar hier moet komen.
- Wendy : En waarom zou hij naar hier moeten komen?
- Juul : Iets met de beesten.
- Fons : Ja ik zeg hem dat ons rosse moet kalven en dat het een keizersnede gaat worden.
- Wendy : Maar nonkel, die mens is waarschijnlijk helemaal klaar om naar het feest te gaan.
Dat is iemand echt voor de zot houden. Dat moogt ge niet doen.*(Fons en Juul hebben er plezier in)*
- Juul : Om ons Martha hier te houden mogen , wat zeg ik, moeten wij alles doen. Bellen Fons...vlug.
- Wendy : Ik zit hier voor niets tussen, als tante kwaad is dan trekt ge uwe plan maar.
- Fons : *(Gaat tot bij de telefoon en draait het nummer)* Ik hoop dat hij nog niet weg is.....Hallo Frans, zeg het is hier met Fons Vanduren...wabliefte ge wilde juist vertrekken. Wel vertrek dan maar vlug maar dan wel naar hier....Waarom? Onze rosse moet kalven en het gaat een keizersnede worden...Hoe ge hebt uw goed kostuum al aan...doe dat dan maar vlug uit of ge gaat u vuil maken...Niets te maren...haast u maar een beetje of dat kalf gaat kapot zijn en dan is het uw schuld. *(Legt de hoorn neer)* Voilà die staat hier binnen de vijf minuten.*(Heeft er plezier in)*
- Wendy : Dat vind ik nu echt niet schoon hoor nonkel. Als tante iets voor iemand voelt kunt ge dat toch niet tegenhouden.
- Juul : Misschien niet maar we kunnen die vent wel laten voelen dat wij er niets voor voelen dat hij iets voor ons Martha voelt.
- Wendy : En wie zegt dat Franske deze avond met tante meegaat, er zijn hier in het dorp toch nog knappe mannen.
- Juul : Kom , kom laat me niet lachen. Ik zou eens willen weten wie er met ons Martha wil meegaan.
- Wendy : Tante heeft meer succes bij de mannen dan ge denkt.

- Fons : Denkt ge dat Wendy. Juul , wat gaan we daar aan doen?
- Frieda : (*Op door de staldeur*) Zeg Wendy zit gij hier nu nog. Het is bijna half zeven en om acht uur begint de generale repetitie, ge gaat helemaal uit uw concentratie geraken.
- Wendy : Ik heb nog wel even tijd ma. Mij niet opjagen.
- Frieda : Waar is ons Martha?
- Fons : Dat weet ge toch Frieda, die is naar het feest van de boerinnenbond.
- Frieda : Toch niet...euh...verkleed als hoertje?
- Juul : Toch wel, we hebben haar niet meer kunnen tegenhouden. Ik hoop maar dat onze pastoor niet op dat feest is ,want het zit er dik in dat die mens dan een hartinfarct krijgt.
- Frieda : Maar hoe is het toch mogelijk, ik durf me niet meer op straat laten zien. Kom broers, we moeten eens klappen. Kom hier eens aan de tafel zitten.(*Gaan alle drie aan de tafel zitten*) Als het zo zit, en ik meen het hoor, als ons Martha het aandurft de goede naam van onze familie door het slijk te halen, dan wil ik niets meer met haar te maken hebben... We moeten alle drie aan dezelfde koord trekken en dan zal het lukken... We gaan haar onterven.
- Wendy : Zeg ma, nu overdrijft ge toch echt hoor.
- Frieda : Bemoei u er niet mee Wendy en zie dat ge thuis zijt.
- Wendy : Ja ma. (*Blijft rustig staan*)
- Juul : Haar onterven, dat gaat zo gemakkelijk niet zulle. En dan, dan gaat ons Martha het zeker afbollen.
- Fons : Ja, en wie gaat hier dan koken, wassen , strijken, kuisen...
- Frieda : (*Onderbreekt Fons*) Ik heb daar een oplossing voor....Ons Wendy gaat dat doen.
- Wendy : Ik ma?
- Frieda : Ja gij, en dan moeten de nonkeltjes hun testament maar aan u maken.
- Wendy : Ma alstublieft hè, nu overdrijft ge toch wel een beetje. En trouwens ik ben nog altijd herscholing voor kantoorwerk aan het volgen.
- Frieda : Voor uw school, na uw school, 's zaterdags, 's zondags, onder de vakantie. (*Tegen Wendy*) Denk toch eens aan dat testament.
- Juul : Wat dat testament betreft, dat zullen we nog wel zien. Maar ons Wendy hier voor ons laten werken dat wil ik niet.

- Fons : Nee ik ook niet, die heeft wel plezanter dingen te doen.
- Frieda : Ge zult nog wel toegeven, want wie weet wat ons Martha nog allemaal van plan is. Het zot is in hare kop geslagen. (*Staat recht*) Ik ben weg, en denk eraan broers, onterven. Kom Wendy. (*Frieda af via de hal*)
- Wendy : Ik kom ma.
- Juul : Zeg Wendy, ge moet hier niet komen werken zulle, gaat gij 's avonds maar toneelspelen en in het weekend dansen. En wat dat testament betreft...dat van mij staat al op uwe naam.
- Fons : Dat van mij ook Wendy. Maar niets tegen uw ma zeggen.
- Wendy : Maar nonkeltjes dat hoeft toch niet. Gij zijt nog lang niet dood, profiteer zelf maar van uw centen. (*De bel gaat*)
- Juul : Dat zal Franske zijn. (*Wendy gaat opendoen*)
- Wendy : (*Terug binnen samen met Franske*) Kom binnen Franske.
- Franske : (*Hij heeft zijn goed kostuum aan een strikje in zijne nek en zijn veearts tas bij*)
Wat scheelt hier allemaal, verdorie kon die rosse niet wachten tot morgen.
- Juul : Dat is de natuur hè Franske, als het komt , dan komt het.
- Franske : Laat ons dan maar eens vlug gaan kijken of het aan het komen is, want ik heb gene tijd. Ik moet vanavond nog naar een feest.
- Fons : Naar een feest?
- Franske : Ja, en ik mag met een heel schoon vrouwtje meegaan.
- Fons : Allee ,wie dat?
- Franske : Dat zult ge vlug genoeg aan de weet komen.
- Juul : Ja als het zo zit, doe dan maar vlug uwe stofjas aan of ge gaat uw kostuum vuil maken. En doe die strik uit of dat kalf verschiet zich dood...Ne veterinaire met ne strik in zijne nek, hoe is het toch mogelijk. (*Fons en Frans af langs de staldeur*)
- Wendy : Franske is toch nog ne ferme vent. Hè nonkel?
- Juul : Maar dat is toch niets voor ons Martha. Ons Martha is een boerin en Franske dat is ne geleerde mens. Dat gaat niet, die gaan mekaar nooit begripen.
- Wendy : Gij zijt bang dat tante u alleen laat zitten. Maar zijt gerust, dat doet die niet.
- Juul : Denkt ge van niet Wendy.

- Wendy : Ik ben daar zeker van, die wil hier op de boerderij, waar ze heel haar leven heeft gewoond niet weg.
- Juul : Ik hoop het...weet ge wat, gij moet u maar ne goeie jongen zoeken en trouwen, en hier komen inwonen.
- Wendy : Maar nonkel toch.
- Juul : En dan kunt ge tante Martha een beetje helpen in het huishouden. Kost en inwoon gratis, zo kunt ge ne schone cent sparen. Zeg Wendy, hier langs ligt nog een bouwplaats, als ge wilt krijgt ge die.
- Wendy : Dat is heel lief nonkel, maar dan moet ik ook nog een jongen vinden die hier wil komen wonen.
- Juul : Dat is waar kind, maar ge weet het nu, dat aanbod blijft geldig. We hebben daar al eens over geklapt en Martha en Fons zijn er ook mee akkoord. Gij zijt tenslotte onze enige erfgenaam.
- Wendy : Bedankt nonkeltje. (*Geeft hem een kus*)
- Juul : (*Is ontroerd*) Graag gedaan kind.
- Wendy : Maar gij zijt toch ook nogal kerels hoor, Franske naar hier laten komen voor niets.
- Juul : Franske is al zo dikwijls naar hier gekomen zonder dat we hem dat vroegen. En dan scheelde er ook niets in de stal.
- Franske : (*Samen met Fons op uit de stal, heeft een overall aan*)Zeg Juul Vanduren wie zijde gij hier eigenlijk voor de zot aan het houden, die koe moet nog lang niet kalven.
- Juul : Serieus niet? Ja ik weet daar eigenlijk niets van, onze Fons zei dat.
- Franske : En Fons beweert dat gij het gezegd hebt.
- Juul : Ik ? Dat kan niet want ik ben deze week nog niet in de stal geweest.
- Fons : Dat moet dan een misverstand geweest zijn.
- Juul : Geef Franske eens een borrel Wendy en daarna kan hij eens naar ons Bella kijken, die heeft een kretsje op hare uier, in de prikkeldraad blijven hangen denk ik.
- Franske : Niets van, geen tijd. Als ge mij nu vlug 1600 fr geeft ben ik weg.
- Fons : 1600 fr? Waarom? Ge hebt toch niets gedaan.
- Franske : Dan zult ge in het vervolg wel twee keer nadenken voor dat ge mij onnodig naar hier laat komen.

Wendy : Echt geen borrel Franske?

Franske : Nee bedankt Wendy, ik moet er vandoor, mijne aperitief staat te wachten. (*Gusta en Martha op uit de hal, Martha is ontschminkt en heeft weer een normaal kleding aan*)

Gusta : (*Tegen Franske*) Hier zijt ge, we zaten thuis op u te wachten en toen zagen we uwen auto hier staan. Zeg hoe staat gij hier nog, uwe stofjas nog aan, het is tijd om te vertrekken zulle.

Franske : Die paljassen hier hebben me opgebeld en me wijsgemaakt dat er een koe moest kalven. Maar daar is nog geen gedacht van.

Martha : A nee dat is zeker, ons rosse moet binnen een week of drie pas kalven.

Gusta : Kom doe die stofjas uit en geef me eens ne kus ,mijn Suske, want dat is al geleden van deze middag.

Franske : Kom hier, mijn knuffelbeertje. (*Omhelst Gusta...Juul, Fons en Wendy staan met verbazing te kijken*)

Fons : Mijn Suske...

Juul : Mijn knuffelbeertje...

Fons : Maar ik dacht...allemoer wij dachten dat ons Martha en Franske...maar nu zie ik... Had gij dat gedacht Wendy?

Wendy : Ik heb u toch gezegd dat ge niet teveel moet denken. (*Juul ziet dat Martha weer normaal gekleed is*)

Juul : Fons kijk, ons Martha is weer normaal.

Fons : Het zou tijd worden, ik had het bijna echt aan mijne wekker.

Martha : Ik ben altijd te normaal geweest.

Fons : Zeg Martha, die minirok, die oorbellen en die smodder op uw gezicht. Waarom deed ge dat?

(*Martha, Gusta en Wendy beginnen te lachen, Fons begint het te snappen*)

Fons : Maar gij zijt ons voor de zot aan het houden. Waarom?

Martha : Omdat gij altijd in mijn plaats denkt. Ons Martha zal wel dit, ons Martha zal wel zo. Het wordt verdorie stilaan tijd dat gij beseft dat ons Martha ook haar eigen leven heeft en eens wil doen wat ze graag doet.

Juul : En die pijn in uwe nek, was dat ook komedie? (*Martha knikt ja*)

- Fons : Nondemiljaar.... De ros.
- Martha : Uw manieren houden broertje.
- Wendy : Zeg tante kan ik dat minikleedje eens lenen, ik zou volgende week naar een fuif moeten gaan.
- Martha : Lenen kind, ge krijgt het en ik moet het nooit meer terug hebben.
- Juul : Dat geloof ik , als ze u met dat minikleed op de straat moesten zien pakte ze u op en gaven u aan “Spullenhulp” mee.
- Gusta : Dus mannen, gij dacht dat Franske met...
- Fons : (*Onderbreekt Gusta*) Gusta, ik denk niet meer.
- Juul : Ja daar heeft hij de kop niet voor.
- Gusta : Franske en ik zijn al vier maanden een koppel. En dat wist gij niet mannen?
- Fons : Dat hebt ge goed kunnen verbergen.
- Gusta : Maar wij verbergen dat niet, iedereen mag dat zien.*(Omhelst Franske)*
- Franske : En heeft ons Leentje daar niets van gezegd, die wist dat nochtans.
- Juul : Geen woord ... dat die wacht als ze me morgen komt masseren. En gij Wendy, wist gij daar iets van?
- Wendy : Een beetje.
- Juul : A zo een beetje. Het is spijtig Martha, Franske is anders nog ne ferme vent.
- Gusta : Als ge dat maar weet. Kom Martha het is hoog tijd om te vertrekken.
- Juul : Allee amuseer u. Ik vind het spijtig dat ge nu alleen moet gaan Martha.
- Fons : Ja vraag die 250 fr die ge teveel betaald hebt maar terug.
- Martha : Ja dat is waar, maar ik ga 500 fr terugkrijgen. Maar niet van de boerinnenbond maar van mijn partner. Die wil niet dat ik dat feest betaal.
- Juul - Fons : Uwe partner?
- Martha : Ja mannen. Goed hè.
- Fons : Maar Franske is toch...*(Begrijpt het niet meer)*Begrijpt gij het Juul?

- Juul : Ons Martha is een mysterie, en een gewone ziel begrijpt dat niet zegt onze pastoor.
- Martha : Wacht ik zal het mysterie eens oplossen,. Hij zit te wachten... In zijne BMW. Ik zal hem roepen (*Martha af in de hal*)
- Juul : Wendy, wist gij dat?
- Wendy : Nee nonkel daar wist ik nu niets van, zelfs niet een klein beetje.(*Martha en Mauriceke op*)
- Maurice : (*Korte stilte Juul Fons en Wendy bekijken hem van boven tot onder*) Dag allemaal.
- Fons : En gij rijdt met ne BTW?
- Maurice : BMW,antraciet zwart, vierdeurs ,schuifdak ...
- Fons : Martha, wie is dat?
- Martha : Dit hier mannen is Kent ge hem niet?
- Fons : Kende gij hem Juul?
- Juul : Hij trekt op iemand, maar ik weet niet op wie.
- Martha : Wacht we zullen u geheugen eens oprissen.Riske, kent ge het nog?
- Maurice : Ik zal mijn best doen ...schatteke.
- Fons : Juul die zegt schatteke tegen ons Martha ,niet te geloven hè.
- Juul : Ja ,ja dat noemen ze verliefd zijn, en tegen die ziekte bestaan er geen pilletjes.
- Maurice : (*Is op de tafel gaan staan en declameert*) Als de zon terug aan de hemel zal staan en de sterren in de nevel verdwenen zijn...dan...dan mijn lieve Julia wil ik bij je zijn.
- Juul : Gaat dat over Romeo en Julia ? Dan is het verkeert , Julia moet op het balkon gaan staan.
- Martha : Niet zagen, ik heb pijn in mijne rug.(*Declameert*) Mijn hart smacht naar jou lieve Maurice...euh...Romeo wil ik zeggen.
- Fons : Maar kus toch nu mijn...
- Juul : (*Onderbreekt Fons*) Dat is verdorie Mauriceke Thijs...de Romeo van veertig jaar geleden. (*Declameert*) Vooruit Fons, speel uw rol van Tebaldo en verjaag deze verleider. Zodat wij van Julia weer een Martha kunnen maken.

- Fons : (*Declameert*) Ja , waar is mijn zwaard en mijn helm broeder dan zal ik vechten tegen deze...euh ...loeder.*(Neemt de borstel en zijn koperen bloempot en trekt ten strijden)* Ik ben...*(Vraagt aan Wendy)* Wie ben ik weer Wendy?
- Wendy : Tebaldo nonkel.
- Frieda : (*Is ondertussen langs de staldeur opgekomen*) Zeg is die komedie hier nog niet gedaan? Wendy gij moest al op de repetitie zijn.
- Wendy : Stil ma het is nu juist spannend aan het worden.
- Frieda : Wie is dat?
- Juul : (*Declameert*) Wees dapper en tot strijden bereid mijn jongste zuster. Wat wij allen dachten is niet geschied , Franske heeft niet het hart van ons Martha veroverd, maar heeft dat van Gusta betoverd. En deze valse Romeo, wil ons Martha verleiden en haar nemen mee, met valse beloftes in zijne BMW.
- Frieda : Is dat zijne BMW die buiten staat?
- Gusta : Ne schone bak hè Frieda?
- Fons : BMW of BTW hier wordt gevochten op het scherp van de snee. Want ik ben...
- Martha : (*Maurice is ondertussen van de tafel gekomen*) Gij zijt Fons Vanduren manneke, en niemand anders. *(Neemt Fons zijn borstel af)*
- Fons : Ja maar Martha...
- Martha : Mauriceke en ik hebben al vier maanden kennis. We zijn elkaar tegengekomen op het kerstconcert van de fanfare.
- Juul : Ja hij zei niets, zij zei niets en zo geraakte ze stilaan aan de klap.
- Martha : Wel ja Juul, als men “Stille nacht “ aan het spelen is moet het stil zijn.Maar liefde heeft niet veel woorden nodig.Hè Mauriceke?*(Maurice lacht eens heel verliefd en geeft Martha een kus op de wang)* Ziet ge dat.
- Frieda : Zeg Martha waarom zijt ge daar veertig jaar geleden niet mee getrouwd?
- Martha : Wel dat zal ik u eens uitleggen. Ons moeder zaliger had mij gevraagd om voor die twee paljassen *(Wijst op Juul en Fons)* te zorgen tot ze oud en wijs genoeg waren om hunne plan te trekken. Oud genoeg zijn ze , maar wijs, *(Kijkt omhoog)* sorry moeder maar ik denk dat dat nooit zal komen, ik geef het op.*(Ontgoocheling bij Juul en Fons)*
- Juul : Ja maar Martha dat kunt ge toch niet menen.
- Fons : Ik wist het, ik wist het...ik wist het...

Martha : Maar...Ik zal wel nog altijd voor hen blijven zorgen, maar ze zullen Mauriceke er vanaf nu ook moeten bij nemen.

Juul : *(Opluchting bij Fons en Juul)* Geen enkel probleem, Mauriceke kan onze Fons dan helpen op de boerderij.En ik zal alle dagen op mijn gemak de kolen binnenhalen , of we leggen chauffage, gij moogt kiezen.

Fons : Voor mij is alles goed, als ons Martha maar blijft.

Frieda : Martha ...Martha...Martha toch...en dat op uwen ouderdom.

Martha : Ik heb lang genoeg op mijne Romeo gewacht.

Maurice : Veertig jaar hè schat.*(Ze omhelzen elkaar)*

Fons : Dat is straf.

Juul : Zeg doe eens normaal want seffens moet ik nog janken.

Franske : Zeg ik wil mij er niet mee bemoeien maar ik denk dat we moeten vertrekken, anders gaan we de aperitief missen.

Frieda : Allee ik begin het te snappen, Franske met Gusta en ons Martha...met...proficiat Martha , verzorg hem goed want ne BMW in de familie... het zou tijd worden. En Wendy ga nu repeteren, het is bijna half acht. Hier zal de komedie wel bijna afgelopen zijn zeker.

Wendy : Ja nu ben ik echt weg. Eens kijken of mijne Romeo er al is.

Gusta : Franske en ik komen morgen ook.

Martha : Mauriceke en ik ook. En we gaan op de eerste rij zitten, dus zie dat ge het goed doet.

Wendy : Morgen al?

Fons : Zeg hebt ge voor mij ook kaarten besteld Martha?

Martha : Zeker Fons ik heb zeven kaarten besteld. Gusta en Frans, Mauriceke en ik , gij , Juul en Frieda.

Frieda : Ja maar voor mij moest ge geen kaart bestellen, ik krijg een vrijkaart. A ja de moeder van de hoofdactrice.Dat zou nogal schoon zijn als ik moest betalen.

Martha : Juul heeft mij nochtans gezegd dat ik voor u een kaart moest bestellen. Juul voor wie is die zevende kaart?

Juul : Had ik dat nog niet gezegd? Ik heb Treesje Appeltans gevraagd om met mij mee te gaan,ja dat mens zit ook maar alleen hè. Ik heb haar wat beter leren kennen na het kerstconcert. En ja zo alleen gaan daar is ook niet veel plezier aan ,hè Fons.

Fons : Kus toch nu mijn botten.

Allen : Zijn ze proper Fons?

Doek

